

Η ΗΥΚΑΪΚΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Π
19

24 ΣΕΛΙΔΕΣ 24
ΠΑΧΜΑΙ 2

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

υπολογισμό, μία να τρυφήσουν την αδιαφορία, τη δυστυχία και την περιφρόνηση. Την «Αβυσσο», εκείνο το αληθινό άριστογενήμα της αγάπης, πού ταυτίζεται με τη ζωή την ίδια στην περι-

20v

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΙΤΣΑΣ ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ

— Περιττό, περιττό, σὲ πιστεύω, φώνα-
γρήγορα-γρήγορα καὶ κοκκίνισε, κατε-

— Παρακαλῶ, μικρή μου. Αὐτὸ ἐξαρ-
ται ἀπὸ τὴν ἀποψη τοῦ καθενός.
— Πόσο λίγα λογικὸς εἴσθε, παπᾶ μου!

— Παιδί μου, εἶπε σοβαρά ὁ παπᾶς, δὲ
ἐλεις νὰ μ' ἀκούσης καὶ θὰ τὸ μετανιω-
ῃς.

12 ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ταν ηταν
λευε σ'
τσουκ, δι
που τουδ
«Σπούδα
Ὅπως ἡ π

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΝ ΤΙΣ ΤΥΧΕΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ηταν δικασ-
 και η Ντόρις.
 Ή Ντόρις.
 του. Δι-
 την. Την
 ρισ ήταν
 αυτή δεκα-
 οχτώ πιά-
 σε την με-
 αρία, τον
 γλυκό χα-
 Είπε πει-
 ρου τότε
 ΞΥΝΕΦΙΑ

της. Στην ίδια πόλι ζού-
σε με το άραίο χαμόγελο
του άπασχολούσε το μυ-
νόν όνειρευόντανε παρά α-
ήμερα πού την πρωτογιν-
μολίς δέκα έπτά έτών κ-
πέντε. Τίποτα δέν μπο-
νά σβύση από το μυαλό
ελαχιστοί με τά πράσινα
έυθυμο χαρακτήρα και
έυλοιο.
τακάθαρο πιά το μέλλο
στην Ντόρις και με μι-
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 211

ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΗ

ΝΑ ΖΗΣΩ Σ' ΕΝΑ ΕΡΗΜΟ ΝΗΣΙ..

«Ένα Αμερικανικό περιοδικό έθεσε σε πολλούς άσπερες το ερώτημα: «Τι θα κάνατε αν σας άναγκάζαν να μείνετε σ' ένα έρημο νησί». Να τι άπάντησε η μεγάλη ήθοισις Καίη Φρανσίς».

ΝΑ ΜΕΙΝΩ σ' ένα έρημο νησί... Θα ήπταν άλτρησια πολύ δύσκολότατο κό. Θα έπαιρνα μαζί μου την Άγια Γραφή για πνευματική τροφή. Στόν υλιστικό κόσμο μας ελάχιστο καιρό αφιερώνω για το πνέυμα και την καρδιά μου. Στή μοναξιά του έρημου νησιού μου, θα μπορούσα θαυμάσια να συμπληρώσω αυτό το κενό. Έκτός από τη Βίβλο θα παίρνα μαζί μου το πιο τέλειο και το πιο ωρείο βιβλίο που έγραψαν ποτέ οι άνθρωποι. Ίσως θα πρόσθετα και τα ποιήματα του λόρδου Βύρωνα. Όλα τα άλλα θα τα άφαινα ευχαρίστως. Μόνο θα φρόνιζα να προμηθευθώ ένα πρακτικό όχημό για άνθρώπους υποχρεωμένους να ζουν στην έρημο, ένα εγχειρίδιο που θα μου μάθαινε πώς να χτίσω ένα σπίτι, πώς ν' ανάβω φωτιά, πώς να διακρίνω τα δηλητηριώδη φυτά. Τέλος, ότι πρέπει να έβρω έναν που εζη έόνος.

Επίσης θα είχα ένα σκύλο, ή μάλλον

να στυ νερού της λίμνης μου, γιατί το νησί θα έχη άπαρητηώς λίμνη.

Θά άβρινα στο Χόλλυγουντ — και με πόση χα-

δύο, ένα άρσενικο κι' ένα σπυλικό, για να έξασφαλίσω άπογόνους. Νομίζω ότι ο σκύλος είναι το πιο άξιογάπητο ζώο: μάς ήλει συχνά μαθήματα πίστωσης και άγαπώται. Βέβαια στο νησί δεν θάγω αστόκιντο. Όπως μισό το περπάτημα, θα άντιστοιχίζω σοβάρα προβλήματα. Πάντως θα φροντίζα να διαλέξω ένα νησί όπου θα άρσινα εύκολα όλα τα άπαραίτητα για τη ζωή μου.

Κάτι που ποτέ δεν θάπαρνα μαζί μου είναι βέβαια ο φακός και όλα τα σχετικά με τόν Κινηματογράφο. Επίσης ο καθρέφτης. Θα κορεθίζωμια μία φορά το χρόνο σ' ου νερού της λίμνης μου, γιατί το νησί θα έχη άπαρητηώς λίμνη.

Θά άβρινα στο Χόλλυγουντ — και με πόση χα-

Η Κζην Φράνσις

ΣΑΣ ΠΑΡΑΜΕΛΕΙ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΣΑΣ;

ΟΤΑΝ Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΝΕΙ ΦΤΕΡΑ...

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΤΡΕΜΜΕΝΕΣ

ΔΕΝ είνε άσυνήθιστος ο κίνδυνος να βλέπετε πολλές φορές την άτυχία σας, να κλην φτερά, να βλέπετε πώς ο άνδρας σας σας έχει κάπως ξεχάσει και βρίσκεται άλλωθ την χωρά.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

Και οι φίλες σας που έχουν μία πείρα της ζωής σας συμβουλεύουν.

ΚΑΙΗ ΦΡΑΝΣΙΣ

ΤΥΡΟΛΕΖΕΣ

«Από ένα γαλλικό γυναικείο περιοδικό παίρνουμε το ακόλουθο άρθρο για τις Τυρολέζες»:

ΣΤΗ ΣΚΙΕΡΗ θάρντα του Πόργου της Παλινορθώσεως, στο μικρό χωριουδάκι του Άιγκαν, παίρνουμε το πρώτο μας πρόγραμμα, χορταστικότατο και γνήσια αυστριακό.

Ξαφνικά, φροσμένα κακαρολάκια από κόττες, ένας άσυνήθιστος θόρυβος με κάνει να γυρίσω το κεφάλι μου. Βλέπω την Μίτση, την νεαρή σερίφτορα, που με δυσκολία κρατάει στην άγκυλά της μία μαύρη κόττα.

Πρόκειται να σφίξει το δασυκνημένο αυτό πουλί για το γάλα μας, Μίτση, ή μήπως είσαι πάλι πύα και μέγιστα;

Η Μίτση γυρίζει πρὸς το μέρος μου το ελκρινές πρόσωπό της, που παλαιώνεται από καστανές πλεξούδες.

Δεν είναι γιά την κοψίνα, είναι γιά το μωρό, κυρία.

Που μωρό;

Με τρία πνύχματα φτάνω την Μίτση στην αλή του πανδοχείου, και έτσι θανατοποιώ την παλιότερη μου.

Δεν έχωμε όμως πολλόν καιρό διαθεσίμο, γιατί πρέπει να φύγωμε με αυτοκίνητο για το Χάιλμπεργκ, όπου μίας προτελικής ο περιορισμός μιας από τις άπαραίτητες του φρεσάδα.

Φτάνωμε στο Γνωσθόν, μία χαρακτηρισμένη μικρή πόλι, που είναι κτισμένη στις όχθες της λίμνης Τράουνζεε. Είναι μέρα άγροσύ και ή άσυνήθιστη κίνησις που βλέπω από τα παράθυρά μου στην πλατεία, με προσελκύει και καταβιβάζω κάτω. Στο κατάφλι το γειτονικό μαγαζάκι τών κεντημάτων, μία όμορφη κοπέλλα στέφει πρὸς το μέρος μου ένα πρόσωπο που μου φαίνεται γνώριμο...

Το μωρό θάφτιστνε κι' όλας, έβδαια, μω λείε ή Μίτση, αλλά ή συνήθεια είναι να το πν-

γαίνουν τα όδρα την τρίτη μέρα. Και πάντα πειναι να το χαρίζουν μία μαύρη κόττα για να φοκίξη τα κακά δαιμόνια...

Παρίεργο μέτρια δεισιδαιμονίας και ειδωλοκροίας!

ΚΙΤΙΛΙΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κυριακή! Η Μίτση έχει φορέσει το άραιότερο φόρεμά της από άνθισμένο κρετόν, κι' από πάνω μία θαυμάσια ποδιά από μαύρον ταφτά. Τα φουσκωτά μανίκια της άεαριστώς σεμψέτας της άβρουν γυναιά τα ήλεκκημένα μαρκότα της.

Σταλίζωμε για να πάμε έδωγίτη στο Χάιλμπεργκ, από τόν έρβνο του λιβάδιου, και ή άπρόσπη αυτή άδεια κάνει τα μαύρα μάτια της να λάμπουν με άσυνήθιστη εύχισια.

Στο Χάιλμπεργκ, είναι ένα έλος χωριότινο Λούνα — Πάρκ, με διάφορα άραιότατα παγγινύδια, τα όποια κατά κανόνα καταλήγουν στο...

κατάδραγμα τών άπισκαπών από πίκνας, που είναι άόρατοι και άρχίζουν έντελώς ξαφνικά να σκορπίζουν το θροσρό νερό τους.

Δεν έχωμε όμως πολλόν καιρό διαθεσίμο, γιατί πρέπει να φύγωμε με αυτοκίνητο για το Χάιλμπεργκ, όπου μίας προτελικής ο περιορισμός μιας από τις άπαραίτητες του φρεσάδα.

Φτάνωμε στο Γνωσθόν, μία χαρακτηρισμένη μικρή πόλι, που είναι κτισμένη στις όχθες της λίμνης Τράουνζεε. Είναι μέρα άγροσύ και ή άσυνήθιστη κίνησις που βλέπω από τα παράθυρά μου στην πλατεία, με προσελκύει και καταβιβάζω κάτω. Στο κατάφλι το γειτονικό μαγαζάκι τών κεντημάτων, μία όμορφη κοπέλλα στέφει πρὸς το μέρος μου ένα πρόσωπο που μου φαίνεται γνώριμο...

Το μωρό θάφτιστνε κι' όλας, έβδαια, μω λείε ή Μίτση, αλλά ή συνήθεια είναι να το πν-

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΡΡΑΒΟΝΙΑΣΜΕΝΗΣ

Είναι ή Φρίτση! Την είχα γνωρίσει πριν από πάντα χρόνια, όταν άδελφά ήταν μικρό κορίτσι, και τότε άβρινα ή ώραία αυτή κοπέλλα.

Τι κάνεις έδω, μικρή μου; Έπίστανα πώς ήσουν στο Χάιλατ.

Είναι: άπόψε μία γιορτή με κοστούμια στο Κοόργκους του Γνωσθόν, κυρία, και με διαλέξαν για να λάβω μέρος μαζί με τόν άρραβονιαστικό μου.

Τόν άρραβονιαστικό σου; Έλα να μου τά της γρήγορα έλα!

Καταβάζωμε πρὸς τη λίμνη, όπου οι άναρθημτοι κύκνοι της, προδίδοντας μία καταγίδια, έχουν καταφύγει: στις όχθες, και με χαριένη πιά δλη τους τη μεγαλοπρέπεια, άπλώνουν πρὸς έμάς ένα δάσος από ίαταστικούς μακρούς λαιμούς.

Η Φρίτση μί έχοντα; τί να τούς δώση, τούς ρίχνει για να παίξη ένα κομμάτι χαρτί που προκαλεί θροσρό καυγάδες.

Καθόμαστε κάτω άπ' τα αινώδια δέντρα του γραφικού τοπίου και ή Φρίτση που διηγείται την άπλή ιστορία της. Από καιρό ή μικρή κεντίτρε που ήταν ή μεγαλύτερη από έτη άδελφά, είχε προσέξει πώς ένα άρσίο καλλιγύριο, που δούλευε στα έλατοφυτριά του Χάιλατ, περνώσε πολλή συχνά μπροστά στην πόρτα της και δεν άβρινα την παρρηική ευχαρία για να της μιλήρη.

Τόν παρρημένο χρόνο είχαν χορέψει μαζί, και ή καρδιά της Φρίτση έχτύπησε τότε δυνατώτερα. Την ήμερα της παραδόσεως με τις άνθοστολισμένες άράδες, που γίνεται κάθε χρόνο, έβρινα το μεγάλο θαύμα: ο Κάρλ, ο Κάρλ αυτός που άντιστοιχάσε πνευ γι' αυτήν έλον τόν κή-

θωστέλιος ποδιάς που τις πουλούσε στο Γνωσθόν για να μισέρη τα λεπτά που θα χρειαζότανε για το άρσίο νυφικό φόρεμά της. Το φόρεμα αυτό το έτοιμάζει κυρία, τις όρε; που μένει άλευθέρη.

Ο γάμος της πρόκειται να γίνει έφτες τόν Σεπτέμβριο. Μόλις γιορτή στο Χάιλατ, θα έριοθ ή ήμερα, αλλά ή Φρίτση σήμερα νοιώθει την καρδιά της βαρειά από άγωνία. Μαζί με τις κοπέλλες που έχουν προσκληρη, για την γιορτή τών Κοστούμιών της άπαρχίας, θα είναι και ή τολμηρή και όμορφη Κρίστλ, που τά μαύρα μάτια της έχουν τη δύναμη να ξεμαλίζουν όλα τα παλιόχαρτα. Και ή κοπέλλα αυτή, πάντα έριχνε τις πιο προκλητικές ματιές στον Κάρλ. Η Κρίστλ είναι παλούια, άδελφά ένα άπέρχο κοστούμι, που θα κερδίση άσφαλώς το έραβείο...

Και ή Φρίτση τρέμει για την εύτυχία της. Αν ο Κάρλ την έρωστούται, αν άν έρωστού τη μικρή άρραβονιαστική του που για αινώματα θα φορέρη μοναχή τη φορεσιά της γιαγιάς της, μιας γιαγιάς που έμενε στο Λιντς, κι' αυτή δεν την είνα γνωρίσει καθόλου!

Μά θα είναι και ο άπέρχο Φρίτση, και πολύ άραιότερη με το παλιό αυτό κοστούμι, από την Κρίστλ με τα νεότερα φορεμάτια της.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Τα μεγάλα μάτια της Φρίτση, που έχουν το άμετάκλητο πρώτο χρώμα τών νερών της λίμνης, γυμίζουν άάκρυα.

Το χειρότερο είναι ότι ο Κάρλ κι' έγω, είε είσιες της φορεσιάς που θα έβρισκα στην έμάδα τών Λιντς που θα είναι μοναχά γάροι, άνθ ή Κρίστλ θα μπορούσε να χορέψη τέ έχορό με τις κορδέλλες.

Η ΜΑΡΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Καθούργαυο την Φρίτση δύο μικρο καλλιτέρα, και καθότι έχω περάσει πιά ή άπειλή της καταγίδιας, της προτινω έναν παρίεργο για ν την διασκεδάσω.

Θά ήθελα πολύ —μω άπαντα! κοινωνίζοντας— να πάω να δώ τη γράη ήέπε που έβριέ έλα και με το θεό και με το διάβολο...

Ο καιρός είναι τώρα θαυμάσιος, και γλυστρού με έπάνω στη λίμνη, που είνε γεμάτη από άδελφες. Σά λίγα διακρίνω τη γραφική έκκλησία του Τράουνμυργκ, τριγυρισμένη από άπάλεις, που μισώμιο με άγρυπνο φρεσρό, στην άρχή του μικρού χωριού, που είναι στήμένο στην πλατιά του ένομου.

Πλευρίζω στην όψη. Η Φρίτση σιωπηλά παίρνει το δρόμο που καβάλεται προς την έκκληση. Μία ή την άναρθημτοτα, και έπειτα, ένώ αυτή προελαίεται με δέσην μπροστά στον θεό, θυμίζωμε τόν λαμπρό διακόσμιο της παλιές αυτής έκκλησίας, σε στήλ εμπροσά.

Πρέπει όμως να διαπιστώσω, για να μη χάσωμε το έαυράκι του γυρισμού.

Η ΠΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ

Μαζώνοντας, πάλι πάλι από την όμορφη όψη, στη ματιά, όλα του Κόόργκους, έρίκωμε έναν χαρμόσυνο θόρυβο από πολυθρόνους και παγκόνη πληρώματα που φαίνεται ότι να έχη καταβεί: την έλας της θέσεως. Στο Τρόλο όμορ, άνα έβρινα γίνεται πάντα δεκτός με έγχαρτίτητα, και έτσι, γορξ, να περιέμουν να το έζητήσωμε, μξ κάποιον θεοί στο καλύτερο τραπέζι.

Αντίο μας είναι στήμένη ή μεγάλη σκηνή με τόν χαρακτοριστικό τυρολέζικο διακόσμιο της, όπου θα γίνουν οι έπαισεις τών τραγουδιών και τών χορούων. Δείξτε μας φαίνεται μία έλλη μεγάλη όαλη, όπου τόν διακοσμήματα θα μπορούμε να περπατήσωμε έλως έλως.

Ξαφνικά γίνεται ένα σμήνη και όλος ο θόρυβος καίει διά μιας. Πολλά τραπέζια άδειάζουν, και με μία πολυθρόνη έλδω, ο άντιστοιχάσι άρσοποι της γιορτής τρέχουν πρὸς το δόδο της όαλης, όπου χάνονται.

Μία μάλιστα από γάλκινα όργανα άρχίζει να παίζει ένα γοργό μωρό, και ή κομπία περραυαίεται, έχοντας μπροστά της ένα γίγαντα που φορεεί ένα παλιό κοστούμι τού 1890. Η όψη του άκομωδού του δού όι χωριώτες και όι χωριώτισες με τις άφαισάρες φορεσιές τών όόνων τους.

Λαμάνια στα πόδια μου ποκαλώνω από μπροστά μια άκακία την Φρίτση, στανήνηνη, ταρτημένη, και άπέρχο με την παλαιή φορεσιά της. Δίπλα της ο Κάρλ φαίνεται περιφραναζώνοντας την από το μπρόστο. Η Φρίτση μπορεί να είναι άτυχη. Ο άρραβονιαστικός της δεν γορξ να κωτέρη καμιάν έλλη.

Μία θροσβώδης, μελαγχολική εύθυμία πλανείται στον έέρα — ή ήμερη αυτή εύθυμία τού σμπαθητικού πορτοκαλί λαού. Η Φρίτση, σε μία στήνη με παλιόκατακόρυφους μερμούς δέ- λω, καντώντας με πρὸς την έπίσημή της, μαζί μας, θα τά πάω έγώ!

Μία θροσβώδης, μελαγχολική εύθυμία πλανείται στον έέρα — ή ήμερη αυτή εύθυμία τού σμπαθητικού πορτοκαλί λαού. Η Φρίτση, σε μία στήνη με παλιόκατακόρυφους μερμούς δέ- λω, καντώντας με πρὸς την έπίσημή της, μαζί μας, θα τά πάω έγώ!

Μία θροσβώδης, μελαγχολική εύθυμία πλανείται στον έέρα — ή ήμερη αυτή εύθυμία τού σμπαθητικού πορτοκαλί λαού. Η Φρίτση, σε μία στήνη με παλιόκατακόρυφους μερμούς δέ- λω, καντώντας με πρὸς την έπίσημή της, μαζί μας, θα τά πάω έγώ!

Μία θροσβώδης, μελαγχολική εύθυμία πλανείται στον έέρα — ή ήμερη αυτή εύθυμία τού σμπαθητικού πορτοκαλί λαού. Η Φρίτση, σε μία στήνη με παλιόκατακόρυφους μερμούς δέ- λω, καντώντας με πρὸς την έπίσημή της, μαζί μας, θα τά πάω έγώ!

Μία θροσβώδης, μελαγχολική εύθυμία πλανείται στον έέρα — ή ήμερη αυτή εύθυμία τού σμπαθητικού πορτοκαλί λαού. Η Φρίτση, σε μία στήνη με παλιόκατακόρυφους μερμούς δέ- λω, καντώντας με πρὸς την έπίσημή της, μαζί μας, θα τά πάω έγώ!

Ζωότε για να είστε ωραιές

Δέν πρέπει να μείνη καμιά αναγνώστρια χωρίς να διαβάση το περίφημο αυτό βιβλίο, όπου ο Άμερικανός διαιτολόγος, σύμβουλος των άστέρων του Χόλλυγουντ Galefjord εκθέτει την πρωτότυπη μέθοδό του για την καλλονή. Το βιβλίο αυτό εκυκλοφόρησε σε 1.800.000 αντίτυπα στην Άμερική και Εύρωπη. Κάθε γυναίκα, διαβάζοντας το νέο μας αυτό βιβλίο, εξασφαλίζει την υγεία και την ωμορφιά.

Η ΗΤΑΝΕ εντελώς περσιτό να φά-
λοιμε την σημαντική συμβολή στην
ωμορφιά, ενός φρέσκου δερμάτος.
Ποιηται το έχουν φάλλει με ωδές,
ζωογράφοι ζήτησαν να το αποδώσουν με το πι-
νέλλο και ειδικοί χημικοί και επιχειρηματίαι
καθημερινά παύουν όλων των λογίων να
προσέχουν γι' αυτό.

«Εκατομύρια γυναίκες σ' όλο τον κόσμο,
μερόνυχτα φροντίζουν γι' αυτό.
Μα θα πρέπει να σάς πω άμεσα γιατί μια
δύνη είναι ή δεν είναι καλή.

Χιλιάδες πειράματα έγιναν τον τελευταίο
καιρό όσον αφορά το δέρμα. Και πολλά α-
νήματα δοκιμάσαν έτσι την λύση τους. Έχουμε
πιά θετικά βιολογικά δεδομένα στα οποία
προσέχουν να βασισθούν. Για όποιον θέλει να
έχη όμοια χρώμα, χρειάζεται να φροντίζει από
πρώτου. Πρώτον πρέπει να έχει πλούσιο και
καθαρό αίμα για να θρέψη το κίτταρο του
δερμάτος. Και δεύτερον πρέπει το αίμα του
αυτό να κυκλοφορή δυνάμει μέσα στο σώμα.
«Ας δομή λοιπόν το πρώτον σημείον».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ...

Όσο μικρή και αν είναι η δυσκολία της
σας, πρέπει να έχετε επί του σάς επιποδία
πάντα να έχετε καθαρό διαφανές δέρμα. Πρώ-
τον ό,τι απομένει μέσα στα έντερα μας μετά
την χώνευση περνά στο αίμα και κατά συνέ-
πεια φτάνει στο δέρμα. Η παρουσία αυτών
των υπολειπόμενων προκαλεί τις περισσότερες α-
σθένειες του δερμάτος. Όχι ότι πηγαίνουν
προς τους πόρους, αλλά η παρουσία τους στο
αίμα επιποδίζει το τελευταίο αυτό να εξασκή
την φυσική του δύναμη καθαρίζοντας το δέ-
ρμα. Πικρή διατήρηση, μόλυνση από σπι-
ρίδια βρίσκονται πάντα στον αέρα σε σχέση
με το δέρμα μας. Όταν ένα πλούσιο και κα-
θαρό αίμα λούζει και φέρει τα βερμάρια μας
κίτταρο, τότε αυτά ανθίζουν επιτυχώς και
δεν μολύνονται. Εάν όμως η δυσκολία της λι-
γοστής την ζωτικότητα του αίματος, το δέ-
ρμα μας δεν έχει πια καμιά προστατευτική α-
μυνα. Κάθε μικρό μαρμάρι στο δέρμα μας,
κάθε ερεθισμός αέρα και πληθαίνει όταν
είμαστε δυσκοίλεις. Ποτέ δεν θα κερδίσετε
την υγεία μιας όμοιας όμοιας αν δεν έχετε και
το έντερο με το μέρος σας. Να λοιπόν από
που πρέπει να αρχίσετε. Έγκαινα σάστε τη
νέα σας διαίτα πίνοντας το πρωί μετά το δεί-
πνα μέρες το περίφημο υγρό μου «ποτάσιον» για
το οποίο θα σας μιλήσω παρακάτω. Μπορείτε
να το πάρετε ότι ώρα να είναι από τη μετά ή

Είναι μια μελαγχολική και προκλητική κοπέλλα,
κάπως βαρετή ήρθε, που φορεί μια κόκκινη φο-
ρετα, ένα μπουστό από μαύρο δελφινό, ένα κόκκινο
μαντήλι στο λαιμό. Κορβένι με διαβόλημένο κέρι
γελώντας και δείχνοντας όλα της τα δόντια. Στο
τελές της φαίνεται μπράβο, γιατί ο χόρδος
της ήταν ελκυστικό όραμα.

Το πρόσωπο της φέρει αλυσίδες, και α-
πόδειξη πάλι την ανάγκη να την καθαρίσουν.

— Μία κότταζε, λοιπόν, τον Κάρλ σου, κοιμή!

«Έχεις γυρίσει την πλάτη σου στη ζωή!»

Το χαμόγελο εξαφανίζεται από πρόσωπο κοπέλλας
της, και η φέρση γι' αυτήν γιατί έχει φτάσει η
σειρά της.

Στη σκηνή βγαίνουν οι γυναίκες με τα παλιά
κοστούμια του Αίνε. Άνθρωποι τους ή φέρση
μοιάζει με ένα ανώμαλο κοιλιά που έχει
βρεθεί ξανά μέσα στα χροάνθημα. Αλλά α-
κόμα και οι ηλικιωμένες αυτές κοπέλλες έ-
κασκίζουν την ελκυστική εμφάνιση της νεότητος
και με γέλιο φιλούν στο τέλος του χορού ή κά-
θε μία τον καρδιά της.

Ο Κάρλ και η φέρση αποτελούν ένα ξεχω-
ριστό χορευτικό ζευγάρι. Ο αρραβωνιαστικός της
μικρής που φίλης διακρίνεται ιδίως στη φέρση
του «Σολομωταίν», τον περιέρχον αυτόν χορό
του Τυρόλου, όπου ο χορευτής συνοδεύει τα πε-
διάρια τους με ήχηρα χτύπος στα μπράδια τους
και στις σάλες των ποταμιών τους.

Η γοργή εξακολουθεί να χορεύει, διακοπώ-
μενη από τα χροάνη χορευτικής ζευγαριού.
«Χορεύω...».

Η φέρση γελεί, αλλά την καταλαβαίνει ότι
είναι άνοιξη και νεύση. Πως αρχίζει η δια-
κονία που θα έλθει. Φαντάζεται τη ζωή της,
την έκταση της ελκυστικής στο πρόσωπό της,
δεν άνοιξη να την καλούν μαζί με τις πρώτες.

Προχωρεί, στο μπράτσο του Κάρλ, για να δε-
χθή μία από τις μεγάλες κόκκινες καρδιές, τυ-
λιγμένες με άπλετο κορδέλα, που ήταν κρεμα-
σμένες από το ταβάνι και τώρα μοιάζουν ως
δραβεία.

Βγαίνει διακριτικά και αβρόδα, για να μην τα-
ράξουν την ευτυχία της μικρής αυτής, που με τη
πρωτοκαταλή χέρια παίρνει στην άγκυρα της την
κόκκινη καρδιά, που συμβολίζει την την άνοιξη
της για τον Κάρλ της Κάρλ, που είναι πια οί-
γορος πως δεν θα τον γράψω...

ΖΑΝ ΚΕΡ

κατά το γούμα, κρύο ή και ζεστό.

Κανένα δέρμα όσο ακάθαρτο και με εξανθή-
ματα αν είναι δεν μπορεί να του αντίσταθ.
Κατά την ίδια αυτή περίοδο της καθάρσεως
πάρτε και μερικά φυσικά καθαρτικά : έτσι
θα δώσετε ζωή στο ήπαρ σας και στα έντερα
σας.

Οι Έλβετοι έχουνε ένα εξαιρετικό χυμό,
το οποίο ονομάζεται «Swiss Criss». Αλλά και
τα Αιγυπτιακά φύλλα είναι επίσης αποτελε-
σματικά. Ύστερα απ' αυτή την περίοδο τρώ-

στην χαρά της ζωής, στη δύναμη για εργασία.

Είστε το προγενέστερο θύμα όλων των μολύ-
σεων.

ΣΙΑΗΡΟΥΧΟΙ ΤΡΟΦΑΙ

Τίποτα πιά από το να γίνετε υγιείς α-
μωφάται, αφού γι' αυτό είναι η εισαγωγή
σας προς το δέρμα. Το καθαρό πε-
ρίεργον είνε πολύ σίδηρο. Το παίρνει από τα οστά
στα οποία συντίθεται φυσιολογικά. Τα σπυρίδια
όπως και τα ραβίδια, το σπανάκι, τα «εοά

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

αίμα

ΒΓΗΤΕ ΣΤΗ ΦΥΣΗ, ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ

ΓΑΛΑΖΙΑΣ ΜΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΠΟΛΥΣ κόσμος παραπονείται πως το κλίμα μας είναι ζεστό και η ζωή γίνεται ανυπόφορη το καλοκαίρι. Δεν μπορούμε ν' αρνηθούμε την αλήθεια αυτή, την φανερή σαν τον καθημερινό ήλιο που μάς ψήνει. Μπορούμε όμως να πούμε τα καλά της και τις χαρές της: Και πρώτα-πρώτα, όταν βλέπει κανείς την θάλασσα που περιβάλλει τον τόπο μας, πειθεται

πως ή ζέστη υπάρχει για να χαίρονται οι Έλληνες το γαλάζιο αυτό δροσερό δρυμα : την θάλασσα και τον ουρανό της. Η ζέστη τους κάνει τις Κυριακές και τις καθημερινές να τρέχουν στα Φάληρα, στα Καβούρια, στη Βουλιαγμένη, σε κάθε γωνιά της

Αττικής και της Ελλάδος που έχει γαλάζιο νερό... Και τ' ακρογιάλια και τα νησιά, με περηφάνεια άγναντεύουν τα βουνά και τα ρωτούν :

— Ποιοι είναι οι δικοί σας πελάτες ; Λιγοστοί και γνωστοί, μετρημένοι στα δάχτυλα. Οι δικοί μας είναι άπειροι, είναι όλοι : παιδιά, γέροι, νειοί. Είναι ο λαός που ξεκινά με πλοία, τραίνα, αυτοκίνητα, ποδήλατα και κάρρα, για νάρθη να προσκυνήσει τα γαλάζια μας νερά. Έχει παραλίες ή Αττική, κεντημένες θαρρείς, σαν τα Γιαπωνέζικα κάδρα. Στην άκρη το φεστόνι, από τα λεπτά πετράδια, τον άφρο και την άμμο και πέρα τη θάλασσα με την υγρή της ωμορφιά. Στη στεριά τα πεδκα άργκινούν τις βελόνες τους και ζητούν με τον φίθυρο τους, σαν άπεσταλμένοι του βουνού, την συμπλήρωσι ανάμεσα στη θάλασσα και στη στεριά.

Δεν νομίζω πως θα έπρεπε να υπάρχει γυναίκα ή άνδρας στον τόπο μας, που δεν θα ξέρη να χαρή την θάλασσα. Να πέση, να κυλισθί μέσα στα νερά της, ν' αφήση το σώμα να το χαϊδεύουν τα κύματα. Δεν υπάρχει πειό όρατο θέαμα από την άρμονία του γυμνού ανθρώπινου σώματος, όταν κινείται με ρυθμό μέσα στο νερό. Ξαναβρίσκει λες ένα παλιό τον κόσμο ο άνθρωπος, και ζυπνά ο άταβισμός μιας παλιάς εποχής, που ή γής ήταν υγρή...

Σπάνια είμαστε κατσούφηδες μέσα στο νερό. Ένα κέφι παιδικό παρασέρνει τις ψυχές, όπως ακριβώς το κύμα τα κορμιά.

Ποιός δεν την έζησε την χαρά αυτή σ' ακρογιάλια μας χτές ακόμα και σήμερα ;

Ξαφνικά ξεχνάς όλες τις δεσμεύσεις και όλα τα βάσανα. Πετὰς τα ενοχλητικά ρούχα κι' αφήνεις σχεδόν γυμνό το σώμα να το χαϊδεύη ο άέρας κι' ο ήλιος. Ξαπλώνεις στα βραχάκια ή στην άμμουδιά κι' αφήνεις τ' ατί σου να μεθύση από τον φίθυρο που φέρνει από μακριά το κύμα. Τότε σου φαίνεται πως επικοινωνείς με το σύμπαν, ότι άκοιός το μουρμουρητό του πελάγου που σου φέρνει τον χαιρετισμό απ' όλη τη γή.

Τα καραβάκια με το λευκό πανί ξαναίγονται σαν χαρούμενα πουλιά κι' οι βάρκες άργκινούνται σαν τις χελώνες...

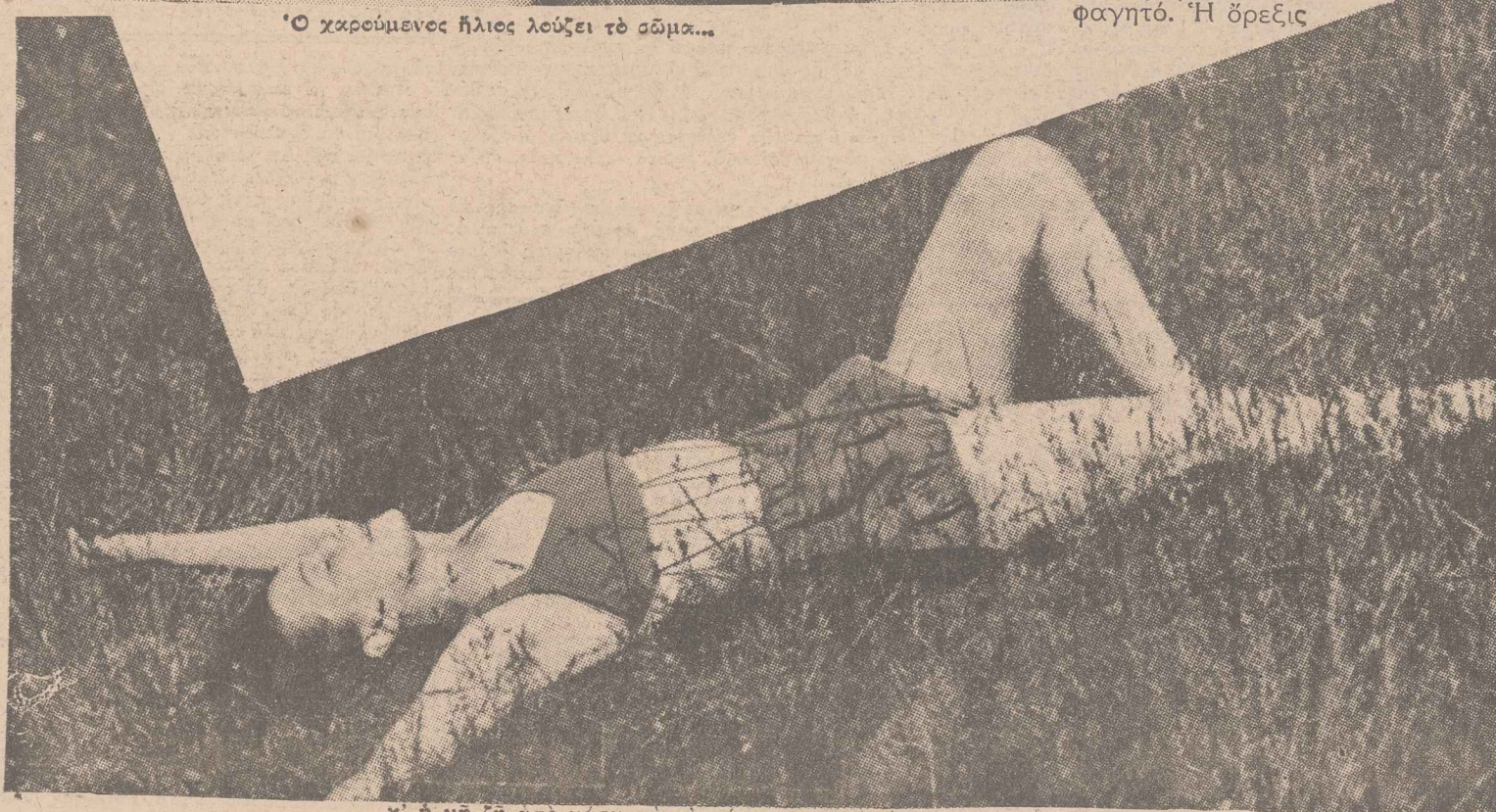
Η ώρα του ρεμβασμού δεν βαστά πολύ. Είναι κι' αυτή ένα κομμάτι της όλης ζωής. Η χαρά κι' ή ποίηση της κίνησης είναι μεγαλύτερη και έλκυστικώτερη. Στην άμμουδιά μια σκάνδαλη μπάλλα πηδά από χέρι σε χέρι και άγνά, καθάρια ακούονται τα γέλια τόσο για τα έπιτυχημένα όσο και για τα άποτυχημένα παιχνίδια. Άνδρες και γυναίκες, σε μια ευγενική «καμαραντερία», ξεχνούν όλες τις προλήψεις των ρούχων και γυμνάζουν τα κορμιά τους. Κι' όταν το αίμα πάρει ένα-δυο γρήγορες βόλτες κι' ο ήλιος άποτελειώσει το έργο της κίνησης, τότε μπλούμ, πάλι μέσα στο εύλογημένο νερό.

Έτσι κάνουν όλοι ξέρουν ν' αγαπούν τη θάλασσα.

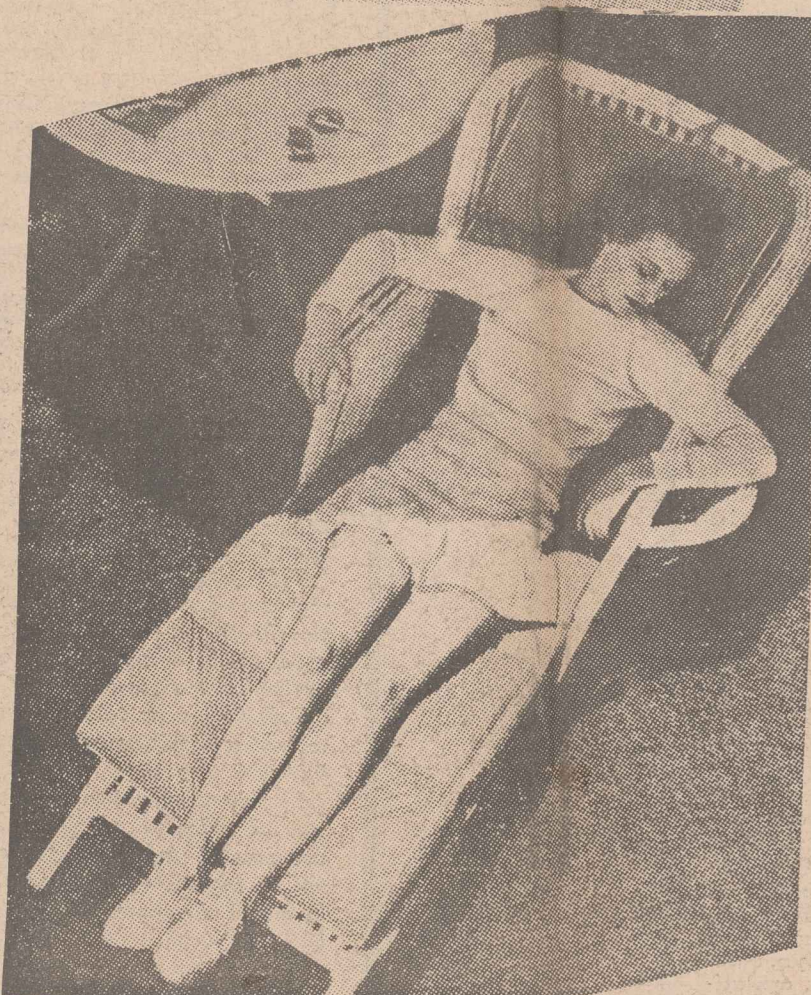
Ύστερα ένα έλαφρό ρούχο που να αφήνη τον άέρα να χαϊδεύη το σώμα και δρόμο για το φαγητό. Η όρεξις

Ο χαρούμενος ήλιος λούζει το σώμα...

...Κ' ή γή ζή από κάτω με τα χέρτα της και το χρώμα της...

μετά από μια τέτοια κίνηση δεν χωρατεύει. Και το στομάχι άπαιτεί κι' αυτό έντονα τα δικαιώματά του.

Τα πεύκα προσφέρουν την σκιά τους στους γνήσιους έκδρομους, που έχουν πάντα μαζί τους ό,τι χρειάζεται, και που ξέρουν να χαρούν κι' αυτό το χρώμα με τα ζουζούνια του, που ζούν και κινούνται, με τις τυχόν πρασινάδες που μόδεσαν να επίζήσουν μετά την άνοιξη...

Στις πράξεις αυτές, ο άνθρωπος ξαναβρίσκει τον πρωτόγονο έαυτό του και θέλει να κυλισθί στο χρώμα, να ξαποστάση στη σκιά, να γυρίζη γυμνός, σαν τον άνηρωπο των σπηλαίων.

Στην Ελλάδα δεν μπορούμε να πούμε πως όλοι έμαθαν να χαίρονται έκαστο τοίς έκαστον την φύση και την φυσική ζωή. Άκόμα ή ώρα συνήθεια των κατασκηνώσεων τα Σαββατοκύριακα δεν έχει άρκετά διαδοθεί. Δεν την καλλιέργησαν τα σχολεία στα παιδιά, ούτε και την συνηθίζουν οι οι κογένειες, κι' αυτά άκόμη τα έκδρομικά σωματεία.

Στην Εύρωπη ή λέξις «κάμπινγκ» έξασκει μια γοητεία έξαιρετική. Χιλιάδες κόσμου ξεκινούν με τις σκηνές στα σακκίδια τα Σάββατα. Η φύσις είναι πάντα φιλόξενη, έχει δάση, κοιλπάκια ύπνημα, υψώματα και ο χώρος για να στηθί ή σκηνή βρέθηκε. Καθείς άναλαμβάνει μια ύπηρεσία και σε λίγο όλα έχουν έτοιμαστει.

Οι έγνωιες αυτές και οι άπασχολήσεις δεν έχουν τίποτα το κοινό με την καθημερινή ζωή και με την κούρασι. Είναι, αντίθετα, ευχάριστες, διασκεδαστικές. Η ξεκούρασι δεν είναι έννοια στατική, δεν πραγματοποιείται μόνο με έάπλα. Η ξεκούρασι, ή τέλεια, έρχεται από την ευχάριστη κούρασι, που φέρνει όρεξι και ύπνο γλυκό και ήσυχο, μέσα σ' ένα περιβάλλον υγιές και ωμορφο.

Οι εργαζόμενοι θα έπρεπε να θεωρούν προσβολή τους να μένουν τα Σαββατοκύριακα μέσα στα σπίτια. Το πεύκο, ή θάλασσα, ο ουρανός,

σας προσκαλούν να ζήστε μαζί τους. Θα σας προσφέρουν υγεία, κέφι, δροσιά, αισιοδοξία, δύναμι για τους άγώνες όλης της έβδομάδος. Δεν έχω δει πειό γελαστές, πειό άπαστράφουσες μορφές από των ανθρώπων που γυρίζουν μελαφοί και κόκκινοι την Δευτέρα από κάποια έκδρομή. Κι' όλη την έβδομάδα δεν ζουνε παρά για νάρθη πάλι το Σάββατοκύριακο της χαράς.

Τα παιδιά εύτυχημένα παίζουν κοντά στο νερό με γυμνά τα κορμιά τους.

Στο γαλάζιο δρυμα της θάλασσας και του εύανει ο άνθρωπος, αισθάνεται να ξαναγεννιέται...

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑ 210Ν

Η ΘΑΛΑΣΣΑ είναι μια από τις πιο εξαιρετικές απολαύσεις που μας προσφέρει η ζωή. Όρες δολοφονίες περνάμε μέσα στην ύλη της θάλασσας, άλλες τόσες, τις δροσερές και μυρωμένες πνοές της, αναπαυόμενοι μετά το κόπο, ενώ τα παιδιά μας διασκεδάζουν και να χτίζουν εφημέριους πύργους στην άμμουδιά, σπασίζοντας έτσι την υγεία των, ύστερα από τους κόπους των μαθημάτων των.

Για να εκποφελήσουμε περισσότερο των αγαθών της ζωής που περνάμε κοντά στη θάλασσα, δεξιά, 7 φορές 5 πόντους κάθε 2 σειρές. Μετά την πέμπτη γραμμή θα αυξάνετε προς τα αριστερά, δηλαδή στην πλευρά μεταξύ των ποδιών, 8 φορές 1 πόντο κάθε 2 σειρές. Όταν τελειώσετε όλα τα ανοίγματα τα προς τα δεξιά και τα προς τα αριστερά, θα αρχίσετε με άλλες βελόνες να πλέκετε το αριστερό πόδι, όμως προς το δεξί, αλλά αντικρουστά. Αφού τελειώσετε, τότε θα περάσετε όλους τους πόντους σε μια βελόνα. Πλέκετε όλους τους πόντους μαζί, κλείνοντας στις 2 άκρες, 2 φορές 1 πόντο κάθε 10 εκατοστά. Στά 0 μ. 24 ύψος, πλέκετε 2 εκατοστά με τις βελόνες αριθ. 2 1/2

Κοστούμια του μπάνιου.

σα, πρέπει να είμαστε ντυμένοι όσο το δυνατόν ελαφρώτερα.

Τα μάλινα μαγιό είναι, ότι πιο κατάλληλο μπορεί να γίνει για την ζωή.

Από τέτοια, παιδικά, θα σας δώσουμε σήμερα, τα οποία μπορείτε να πλέξετε εύκολα.

Το πρώτο μαγιό είναι για μικρούλα των 6 ετών. Θα το πλέξετε με βελονιά λαστιχο ένα πόντο καλή, ένα πόντο ανάποδη και με βελόνες αριθ. 2 1/2 και αριθ. 3.

Εμπρός ορθιον μέρος.— Αρχίζετε από το κάτω μέρος του αριστερού ποδιού. Περνάτε 2 πόντους στις βελόνες αριθ. 3 και αυξάνετε δεξιά κάθε 2 σειρές, 2 φορές 2 πόντους, 1 φορά 3 πόντους, 2 φορές 4 πόντους και 1 φορά 5 πόντους. Κατόπιν προσθέτετε στη βελόνα σας 22 πόντους. Πλέκετε 5 σειρές και αρχίζετε να αυξάνετε αριστερά, δηλαδή στην πλευρά μεταξύ των ποδιών, 8 φορές 1 πόντο κάθε 2 σειρές. Όταν τελειώσετε προς τα δεξιά, όλα ανοίγματα σας έχουν πη ότι πρέπει να κάνετε, θα πλέκετε ίσα από αυτή την πλευρά, έως ότου τελειώσετε τα ανοίγματα που κάνετε προς τα αριστερά. Τότε θα αρχίσετε με άλλες βελόνες να πλέξετε κατά τον ίδιο τρόπο, αλλά αντικρουστά το δεξί πόδι. Όταν τελειώσετε και το δεξί πόδι, περνάτε σε μια βελόνα όλους τους πόντους, οι οποίοι θα είναι περίπου 100. Πλέκετε τους 100 αυτούς πόντους και κλείνετε στις 2 άκρες, 2 φορές 1 πόντο κάθε δέκα εκατοστά. Στά 0 μ. 24 ύψος σχηματίζετε τη μέση, πλέκετε 2 εκατοστά με τις βελόνες αριθ. 2 1/2. Συνεχίζετε με τις βελόνες αριθ. 3, αυξάνοντας 2 φορές 1 πόντο, κάθε 3 εκατοστά. Στά 0 μ. 30 ύψος, κλείνετε στις 2 άκρες κάθε 2 σειρές, 1 φορά 4 πόντους, 3 φορές 3 πόντους και 3 φορές 2 πόντους. Πλέκετε 6 σειρές χωρίς κλείματα και κατόπιν, κλείνετε συνέχεια τους πόντους οι οποίοι θα σας έχουν μένει.

Πλάτη.— Αρχίζετε από το κάτω μέρος του δεξιού ποδιού. Περνάτε 3 πόντους στις βελόνες αριθ. 3. πλέκετε λαστιχο 1 πόντο καλή, ένα πόντο ανάποδη, αυξάνοντας προς τα

και στα 0 μ. 27 κλείνετε συνέχεια τους 24 μεσαίους πόντους και συνεχίζετε τη μία πλευρά, κλείνοντας από την πλευρά που μένει, κάθε 2 σειρές, 2 φορές 12 πόντους και 1 φορά 10 πόντους. Με τον αυτόν τρόπο θα τελειώσετε και την άλλη πλευρά.

Κομμάτι μεταξύ των σκελών.— Περνάτε 3 πόντους στις βελόνες αριθ. 3 και πλέκετε λαστιχο 1 πόντο καλή, 1 πόντο ανάποδη, αυξάνοντας στις 2 άκρες, κάθε 2 σειρές, 11 φορές 1 πόντο. Κατόπιν, κλείνετε στις 2 άκρες, κάθε 2 σειρές, 11 φορές 1 πόντο και τελειώνετε τους 3 πόντους που θα σας μένουν. Αφού φέρετε το κομμάτι αυτό μεταξύ των σκελών και τις πλαϊνές ραφές, θα πάρετε γύρω από κάθε πόδι 72 πόντους, σε 4 βελόνες αριθ. 2 1/2. Θα πλέξετε στρογγυλά, 5 σειρές λαστιχο και θα τελειώσετε. Στο επάνω μέρος, θα πάρετε 118 πόντους με 4 βελόνες αριθ. 2 1/2. Θα πλέξετε 5 σειρές λαστιχο, ένα πόντο καλή, ένα πόντο ανάποδη και θα τους κλείσετε, εκτός από 7 πόντους στις 2 άκρες του εμπροσθίου μέρους, με τους οποίους θα συνεχίσετε δύο μετρίλλες 27 εκατοστών μήκους εις την άκρη των οποίων θα κάνετε από μια κομμάτι τριαντάφυλλο. Αφού τελειώσετε το εμπρόσθιο μέρος, θα το γυρίσετε με τρεις απλούς πόντους από ύψους, σε τρεις διαφόρους χρονισμούς.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΑΓΙΟ

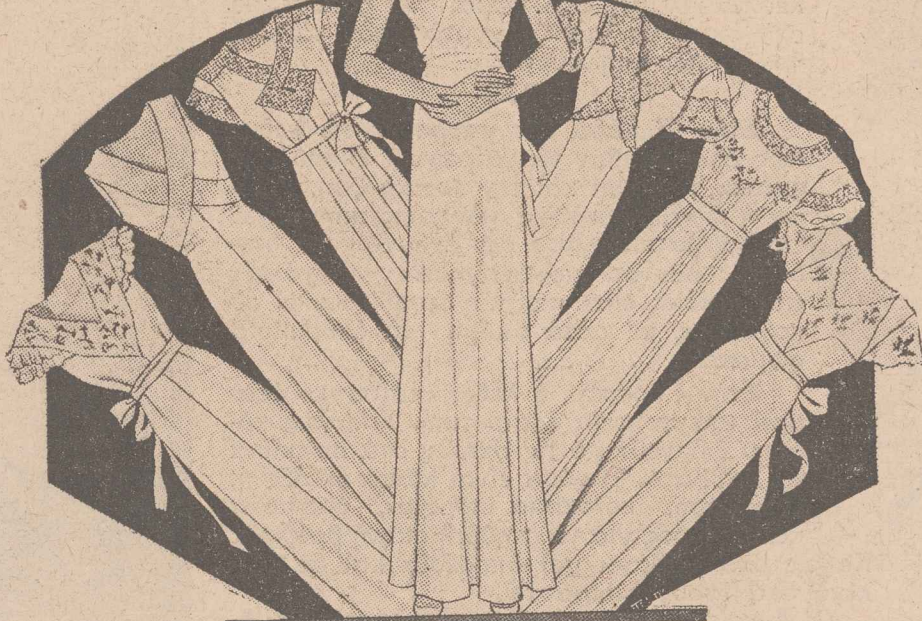
Το δεύτερο μαγιό είναι για μεγαλύτερα κορίτσια 8 έως 10 ετών. Θα πλεγθή με βελόνες αριθ. 2 1/2 και αριθ. 3 και με μια βελονιά, η οποία δεν ξαναθα γίνει με τις εβές. Πλέκετε 1η σειρά από την καλή 1 πόντο. Περνάτε τον άλλο πόντο στη δεξιά βελόνα, χωρίς να τον πλέξετε. Κατόπιν, πλέκετε τον 3ον πόντο. Έπειτα, με την αριστερά βελόνα, τραβάτε τον πόντο που δεν πλέξετε και τον πλέκετε και τελειώνετε α' αυτόν τον τρόπο όλη τη σειρά. Οι πόντοι της 2ης σειράς πλέκονται όπως συνήθως όλοι από την ανάποδη. 3η σειρά: Πλέκετε 2 πόντους απ' την καλή. Περνάτε τον 3ον πόντο στη δεξιά βελόνα, χωρίς

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑ 100Ν

Ε ΛΕΓΑΜΕ σε προηγούμενο μάθημα, ότι μια κυρία που σέβεται τον εαυτό της οφείλει να είναι κομψή και καλαισθητή ντυμένη, οδιόφορο αν πολυτελής ή απλή, και όταν ακόμη πηγαινή και κομμηθή.

Στο μάθημα εκείνο, σας έδιδε το σχέδιο ενός κομψού νυκτικού. Φυσικά είναι να μην περιοριστούμε σ' ένα μόνο σχέδιο, αλλά στο οποίο δεν θα θέλετε, βέβαια, να κόψετε όλα τα νυκτικά σας. Γι' αυτό φροντίσαμε να σας δώσουμε σήμερα μια ποικιλία νυκτικών, από τα οποία μπορείτε να διαλέξετε.

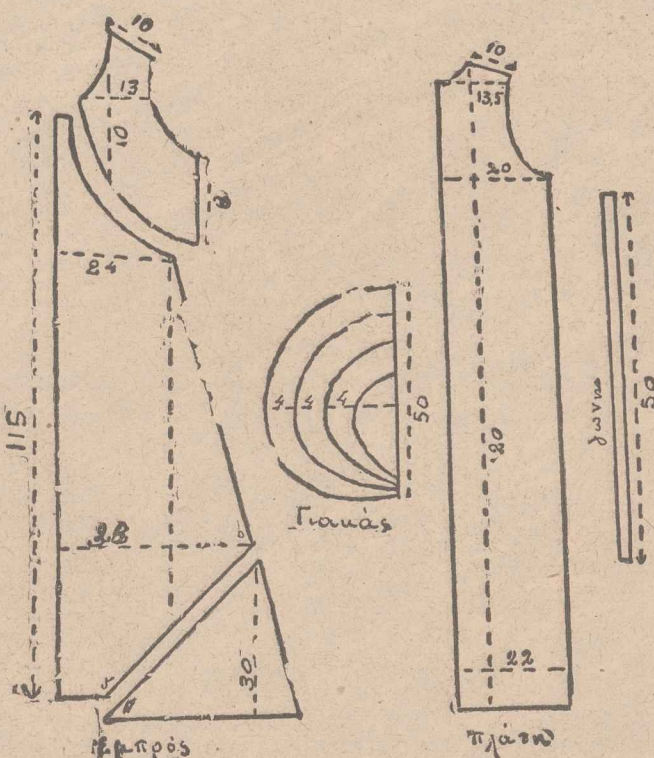
σας ταίριαζουν περισσότερο με το γούστο σας. Έννοείται, δεν είναι δυνατόν να σας δώσουμε τα αγνά ούλων αυτών των νυκτικών. Αλλά με τη βοήθεια των αγναριών, που σας δίδουμε, με μια μικρή μεταρροπή, την οποίαν προσέχοντας δεν είναι δύσκολο να κάνετε μόναι σας, θα μπορούσατε να φτιάξετε το νυκτικό του γούστου σας.

Δεν άρνείται κανείς, ότι ωραιότερα είναι τα μεταξωτά νυκτικά. Αλλά όμως στοιζίζουν πολύ και δεν είναι καθόλου πρακτικά. Με φθαιές, μονόχρωμες μπανιέρες, γαρνιρισμένα με μπατίστες έμψυγες, σας βεβαιούμε ότι είναι πολύ

και κόβεται στα λοξά, για να δίνει χάρι και το απαιτούμενο φάρδος που χρειάζεται. Επίσης, στα λοξά θα κόψετε τα δύο κομμάτια του στέρνου. Το πίσω φύλλο κόβεται στα ίσια. Ο γιακάς κόβεται σε φόρμα επάνω στο αγνάρι και τα δολάν του γιακά γίνονται από λουρίδες λοξά κομμένες.

Η περιποιημένη άσπρη απαιτεί να ράβονται όλα στο χέρι και να γίνονται οι ραφές με φίλ-τιρε' αλλά συγχρόνως ο τριπλός αυτός του ραφίματος απαιτεί και πολύ χρόνο, τον οποίον πολύ δλίγες είνε εκείνες που μπορούν εύκολα σήμερα να διαθέσουν. Γι' αυτό, χωρίς να χαλάσουμε την όρεξη εμφάνισι της άσπρης, μπορούμε να αντικαταστήσουμε το φίλ-τιρε των ραφών με λεπτό γαζή στη μηχανή, το οποίον κατόπιν, για να μη φαίνεται, σκεπάζουμε με ένα λεπτό φαρμακικό, που δίδει την εντύπωση του φίλ-τιρε. Οι ραφές σας μ' αυτόν τον τρόπο θα είναι πολύ στενότερες.

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ

να τον πλέξετε. Πλέκετε πάντα απ' την καλή 1 πόντο. Περνάτε τον 3ον πόντο και τον πλέκετε. Συνεχίζετε όλη τη σειρά μ' αυτόν τον τρόπο. 4η σειρά: πλέκετε όλους τους πόντους από την ανάποδη και επαναλαμβάνετε διαρκώς τις 4 αυτές σειρές.

Εμπρός ορθιον μέρος.— Αρχίζετε από το κάτω μέρος του αριστερού ποδιού. Περνάτε 6 πόντους στις βελόνες αριθ. 3 και αυξάνετε αριστερά, δηλαδή στην πλευρά μεταξύ των ποδιών, 12 φορές 1 πόντο εναλλάξ κάθε 2 σειρές. Στην άλλη πλευρά, αυξάνετε

κάθε 2 σειρές, 5 φορές 2 πόντους, 1 φορά 4 πόντους, 3 φορές 6 πόντους και 1 φορά 8 πόντους. Όταν τελειώσουν τα ανοίγματα που κάνετε δεξιά και αριστερά, θα πλέξετε με άλλες βελόνες κατά τον ίδιο τρόπο, αλλά αντικρουστά, το δεξί πόδι. Για κάθε πόδι πρέπει να έχετε 58 πόντους. Κατόπιν, περνάτε όλους τους πόντους, οι οποίοι θα είναι 116, σε μια βελόνα και συνεχίζετε, κλείνοντας στις 2 άκρες, 5 φορές 1 πόντο κάθε 4 εκατοστά. Τότε, σχηματίζετε τη μέση, πλέκοντας 2 εκατοστά με τις βελόνες αριθ. 2 1/2. Συνεχίζετε με τις βελόνες [ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 21ην ΣΕΛΙΔΑ]

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ

Ανθισμένη ή καλοκαιρινή μόδα

Δ Α διατάσσει πολύ έως ότου πάρετε μια απόφαση του τι καπέλλο θα αγοράσετε. Έτσι και να διατάξετε ακόμη. Οι μεγάλες φόρμες είναι τόσο ελκυστικές. Αλλά τότε μπορούμε να τις φορούμε; Η ζωή που ζούμε, τα υπερπλήρη τραίμ που μας μεταφέρουν, μας υποχρεώνουν να προτιμούμε κάτι μικρό και εύκολο-φόρο.

Πρέπει λοιπόν να περιοριστούμε στα τυπικά καπέλλα: Όχι δα, η μόδα του Παρισιού, άντετα είναι καταπληκτική φέτος από την ποικιλία της.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΑ ΥΑΙΚΑ

Και πάλιν απ' όλα τί λιλά θα διαλέξουμε; Οι ψάδες μας προσφέρουν μια καταπληκτική

ποικιλία και εξ άλλου έφετος ανακατασκευάζονται πολύ και με διάφορα. Ο πανομάς έφετος θριαμβεύει και το αείζει πράγματι η τιμή αυτή γιατί είναι σούπλ και γίνεται όποιος τον θέλουμε. Η «παίγ γι' Ιταλί» επίσης με το ρομαντικό της ύψος πηγαίνει τόσο στα φλού φρουστάνια.

Έκτος όμως από τις ψάδες πιο συνηθισμένο θλιλό για καπέλλα είναι τα γκρό γκρέν, ή όργκαντίνα, ή γταντέλλα, τα λουλουδένια διάσημα. Αυτά τα τελευταία για καπέλλα είναι κανονικά είναι πολύ όμορφα. Η όργκαντίνα, και η γταντέλλα πηγαίνουν στα άμπαγιέ καπέλλα.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙΑ

Ας έθωμε όμως στις γαρνιτούρες τις πιο χαρακτηριστικές της εποχής, αυτές που ζουν τανεύουν και το πιο άσημαντο καπέλλο.

Τα άνηθ τα χρησιμοποιούν τόσο πολύ, που καταντά να είναι τα καπέλλα σωστοί φορητοί κήποι.

Όλα τα άνηθ των άγρών, του δάσους, της σέρας, τα εξοτικά και τα καλλιερρημένα, είναι καλοδεχόμενα.

Όσο για τα φρούτα μ' αυτά παίζουν τον ρόλο τους. Ίδιως τα σταφύλια.

Εκείνα όμως που χαρακτηρίζουν ιδιαίτερα την εποχή, είναι τα πουλιά. Μικρούσινα πουλάκια καμωμένα από λεπτά φτερά, τοποθετούνται τέσσερα και πέντε μαζί και σκεπάζονται με βελέττα, πράγμα που τους δίνει εξαιρετική γοητεία.

Για την βελέττα δεν θα έλυνον πολλά. Τα μοντέλα που σας δίνουμε μπορούν να σας πείσουν για τον μεγάλο ρόλο που παίζουν στην έφετη μόδα. Τίσιες είναι αγαπώ το άσ-ορνο εκείνου ύψος που δίνουν και που άποτελεί ένα είδος σύνθεσης του καπέλλου με την άλλη τουαλέττα.

Φαίνεται πως σε λίγο θα δοίμε να λανσάρεται το καπέλλο το οποίο έπεκτείνεται σε ά-σέρτα και δένει στο λαιμό σε φιάγκο.

ZINET

Καπέλλα από επαί γ' Ιταλί σε μουσ-χρώμα, γαρνιρισμένα με δυό τριαντάφυλλα και με μια μαργαρίτα. Το βέλαι πλαισιώνει το πρόσωπο και γυρίζει ποος γ' ίσι.

Υάδα με γαρνιτούρα από άσπρο δέρμα.

Γαρνιτούρα κανονικά από ψάδα και κορβίλα γκρό - γκρέν μούρη. Ολοτριγύρα έχει άνηθ και μικρά βελέττα.

Καπέλλο «ρελέβ» από λεπτή μόδα. Γαρνιτούρα από γκρό γκρέν σε στυλ φτερού.

Κοστούμ από ψάδα με έξωτικη μαορή με λουλουδία ροή και μούρ.

ΠΡΟΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

18ον

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ διέσχισε τους πλημμυρισμένους δρόμους. Όλα τα σπύγια σπασιστολογμένα και στρατός μετά δίως κατορούσαν να συγκρατήσουν τον κόσμο.

— Δέν τ' είχα νάκ' σκεφθώ, δέν τ' είχα δει...
Μόλις έβλεπε ή Όντρεϊ στό διαμέρισμά της, βρήκε ένα γραμμά :

« Έρωτά μου,

Θυμάσαι στό δακτύλιό τόν πολυτιμό λίθο που σου δάλα στό μέτωπό σου; Όταν μού τόν επέστρεψες σου είπα : Τόν κρατώ άλλά σάν άποθεμα. Φόρεσέ το λοιπόν σήμερα, άγάπη μου, έχει τόση μεγάλη σημασία γιά μένα ! Βάλε άλλά και τά διαμαντινά που φορούσε ή μητέρα σου όταν παντρεύτηκε. »

Η άδουσα τών θρόνων ήταν σάν ένα πελώριο πλοίο από μέταλλο και πολυτιμούς λίθους. Άπό τίς δέκα και μισή ήρ ή άδουσα ήταν υπερυψωμένη. Ύψιστη θέσεις γιά τους εξισωτικούς και στην πρώτη γραμμή δύο πελώρια χρυσά φοιτή γιά τόν λόρδο και την λαίδη Μπράντνιου.

Η λαίδη ζήτησε να συγχωρήσουν την άπουσία της ! ένα γραμμά ευγενικό. Στην δεύτερη σειρά καθόταν ο Ουίλλυορ και ο Ρομπέρ. Οί μουσικοί άκούσι άκούσι άκούσι άκούσι άκούσι, σ' ένα θεωρείο, σ' ένα έλλο καθόταν οί δημοσιογράφοι και οί κινηματογραφιστές. Μιά σειρά από νέα παιδιά πέρπαρε με δάδα χρυσά γεμάτα άνθη και έβαιναν άκίνητα έμπρός στό σκαλοπάτια τών θρόνων. Στίς δύο πελώριες πόρτες στάθηκαν τά πιά διαλεγμένα παλινάκια τού στρατού, ντυμένα με τίς πιο περίεργες φορεσιές.

Οί δύο αλλόδαχοι άνοιξαν την πόρτα τών έξων κ' ήρ ή μουσική έπαιζε τό « Ό θεός σά-

Μαίον στό παλάτι μας. Σ' έμιας τό έξαιρετικό προνόμιο να παρουσιάσουμε στην κοινωνία τού Ραζαζάγκ μια ποιητική με Βρετανικό αίμα που θα συνοψίζει τίς σχέσεις της Άγγλίας με τόν Ουιτνέϊ ή οποία πήρε ένα λουλούδι μέσα από ένα βάζο και τό προσέφερε στόν δι- ουτινέϊ. Η παράδοση πράγματι έλεγε πως ή σουλτάνα έπρεπε να προσφέρει από ένα λουλούδι στους καλεσμένους της.

— Έξοχότητε, τού είπα ή Όντρεϊ, λυπούμαι πολύ πού ή άδουσα μιάς στήριξε από την παρουσία της σ' αυτόν σας, θα είμαι άνυπόμονη να κάνω την γνωριμία της.

— Αί λοιπόν, είπα ο λόρδος φεύγοντας, γεννήθηκε γιά να γίνει μεγάλη κυρία !

Πέρασαν από έμπρός από τούς σουλτάνους και τούς χαϊρεμένους διού.

Η Μαίκελ κοινοστάθηκε και είπα στην Όντρεϊ :

— Θα μπορούσα να σέ φιλήσω προό ήλίγου, τώρα πιά μού είναι άπαγορευμένο...

Τά συνήθισμα γλέντια στό στρατό και τούς δούλους άρχισαν άμέσως γιά να κρατήσουν επί τρείς μέρες.

Εν τώ μεταξύ άπελευθερώμενοι πιά οι δύο έρωτευμένοι δρεθάρουν μόνοι. Ο Σελίμ την πήρε μέσα στην άγκαλιά του και τίς είπα με θέρμη :

— Άγάπη μου ήσουνα θαύματα σέ ελπί την τελευταία. Δέ έλεγες κανείς πως βασίλειες σέ άλη σου ή ζωή.

— Όλα μού φαίνονται εύκολα όταν είσαι έδώ μπροστά μου.

— Σέ θαύμασα τόσο την ώρα που είπες την φράση εκείνη στόν καθέρινη !

Μου ήθελε φωνική, μήπως ήταν κακό πού τό είπα :

ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΙΣ ΝΤΕ ΚΡΟΥΑΣΣΕ

το είπα :

Ο Σελίμ την άγκαλιάσε και πιά ο κόσμος ήταν γι' αυτούς.

Η σαλόν τού Ραζαζάγκ συνήθως έκλεινε με έναν μεγάλο χορό πού δίνε ο γενικός δι- ουτινέϊ.

Υστερα από την φιλική συνάντηση τών Χριστογέννων, ο χορός αυτός ήταν τό δρι- τερο μεγάλο κοσμικό γεγονός. Εφέτος όμως ή έορτή είχε μια ξεχωριστή σημασία. Η πρόσκληση άνέγχεσε :

Γιά να συναντήσετε την Α.Μ. την σουλτάνα τού Ουιτνέϊ.

Και κάτω - κάτω :

Ενδία επίσημον - παράσημα.

— Νά δής πού δέν θα λείπει καμιά, έλεγε με λύσσα ή Πατριάνα, καμιά κυρία από τό Ση- δούλιν δέν είχε τό τούτο, να άρνηθώ. Όλη ή πόλη θα παρεμβεί στην ταπεινότητά μου, με θόρυβο.

Οί πιο μυστηριώδεις είδησεις κυκλοφορού- σαν στό Ραζαζάγκ. Έλεγαν πού τό Φόρεν Όρφοι τούς είχε άναγκάσει τούς Μπράντνιου να άλλάξουν πολιτική και να έπανορθώσουν τό σφάλμα τους, άπάντησε τίς Όντρεϊ. Ότι εί- ναι αβάνον να δηλητηριάσει την σουλτάνα...

Οί συγγενείς της λαίδης Μπράντνιου αντίθε- τα προσπαθούσαν να παραστήσουν την ηρώ- αυτή, ως μεγαλοπρέπεια χριστιανική.

Η Πατριάνα θυμωμένη με τούς Ουίλλυορ γιά την έννοια πού έδειχναν στην Όντρεϊ δέν θέ- λανε να τούς κάλεση.

— Οί Ουίλλυορ, έλεγε, δέν άνήκουν στην ά- νοιχτή άριστοκρατία κ' έτσι μπορούν και να λείψουν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΟΝ ΝΑΒΕΟ

14ον

ΣΥΝΑΡΤΑΣΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΝΤΕΣΤΡΕ

ΜΟΛΙΣ έβλεπε στό Βουκουρέστι, ο Λέ Μερτίε τηλεφώνησε στόν Παύλο Τα- δερέσκου. Όταν έκείνος έμπε πού ή άδελφή του άκούσαν ότι δέν έρχόταν στό ξενοδοχείο Σκαπένου, τίποτα δέν μπόρε- σε να τόν κρατήσει. Την άλλη μέρα έβλεπε κοντά στό φίλο του.

Παραταίωσε άκόμα με δεικνύματα, σφόντας τό ποινέμιο του πού. Άλλά ή χαρά πού δέν έανάβλεπε ή Ντόνικα πού δά τί γύριζε στό σπίτι—ήταν βέβαιος γι' αυτό—πού έδινε θά- ρος. Η Ντανιέλα Λεζέ δέν ήξερε τί να σκε- φθώ. Ότις ο Δημήτριος, ούτε ο Σκαπένου τίς είχαν πείσει τίποτα σχετικό. Μήπως ή διαπόνη Τανδερέσκου έτοιμάζαν να διαπε- τεύη; Σέ τέτοια περιπτώσεις, έκινούνταν να χόση τίς άκατό χιλιάδες φράγκα. Έσπευσε λοιπόν να είδοποιήσει άμέσως τούς δύο συνε- νόχους.

Ο Ζάν καθώς και ο Παύλος δέν ύποπτεύ- θησαν τίποτα. Περιέμεναν, διασκεδάζοντας την άπομονοποίησή τους με περιπάτους στην πόλη με τό άμάξι, και ο Λέ Μερτίε άνασπασσε την πόλη αυτή όσο την γνώριζε περισσότερο. Ά- γαστούσε την εύθυσια και την ένοιασία της, τό γραφικό πλάνυσμα της, όπου ή ζωή πού χορού άναμνύνονταν τόσο στενά με την ά- στική ζωή.

Κάρα πού έβλεπαν βόδια διασταυρώνονταν στίς δόρυους με άμερικανικά αυτοκίνητα τε- λευταίου τύπου, κομμάτια με κατορούνα άν- δρα καθάριον ταπεινά άπό τό πεδούλι για γιά ν' άφήσουν θέσι σε κομμάτια κυρίου, ταγγάνες έπιλάτες πορεύσαν τριαντάφυλλα στίς ώριπες κυρίες πού ήταν ντυμένες σύμφωνα με την τελευταία παρισινή μόδα...

Έκτός άπό την «καλέ» Βικτορίαι και τούς άλλους δόρυους πού με τά ψηλά τους σπύγια έδιναν όλη εύροπατική δόρυον, όλοι οι άλλοι ήταν μεγάλες ήσσινες και ασυμμέ- λες άκόμα φανερώμενες με δένδρα και άρματι- σμένες από τούς ήσσινες τών έπαύλων.

Σ' όλα τά έστιατόρια, και στό πιο μικρό, άπρεχε όρχήστρα, όρχήστρα ταγγάνων πού ή- παν ντυμένοι όλοι με την ίδια στολή κ' έπαί- ναν τίς ίδιες ποθητικές μελωδίες. Συχνά έ- γεμνάζαν στό Λίντο, πού είναι συγχρόνως πισσίνα, έστιατόριο και ντάνσιγκ.

Όραιοι νέοι και νέες θουτούσαν στό νερό, έβγαζαν σάβαντα, χόρευαν άπάντο στίς πλά- κες κ' έπειτα έπανορθώναν στό νερό.

Ο Λέ Μερτίε θαύμαζε την άδουσα και θε- μί αυτή άτάρα, την τόσο αβόρητη και τόσο άδιάφορη γιά τή γνώμη τών άλλων, όλους αυτούς τούς άνθρώπους πού ήταν γεμάτοι από άγρια και χαρά γιά τή ζωή.

Και οί ήμέρες περνούσαν πάντα οί ίδιες : περιπάτοι, λουτρό και χορός.

Η δέ Λεζέ είχε πείσει φίλεις με μία ετ- θυμική συντροφιά, έκαιε σάπια πόλο, πίνε- ρα, πίνε, τά γέλια της άνηκούσαν παντού άπό μέσα στίς Ρουμάνους φίλους της, πού ήταν έθνοφιλικοί, νάχουν στή συντροφιά της μία Γαλλίδα. Η νεαρά ήθοποιός πού δέν μπο- ρούσε να χορεύη με τόν Παύλο, δέν άφινε να τίς έξοφών ούτε ένα φός, ούτε ένα ταγκό. Θέλεγε κανείς πού ήθελε να περάσει τόν έρα- στή της, να τόν κάνει γιά συχαφή τού Βουκου- ρέστι, άπό δέν μπορούσε να έποφελήσει άπό τίς διασκεδάσεις του.

Ενα ποτήρι πορτοκαλάδα ASTEL κάθε πρωί
σας δίδει χρώμα και φρεσκάδα προσώπου
ΦΥΣΙΚΟΣ ΧΥΜΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Παρακαταθήκη :
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 2, ΤΗΛ. 29.166
Ζητείτε επιμόνος παραγωγή μας 1937.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ,, ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

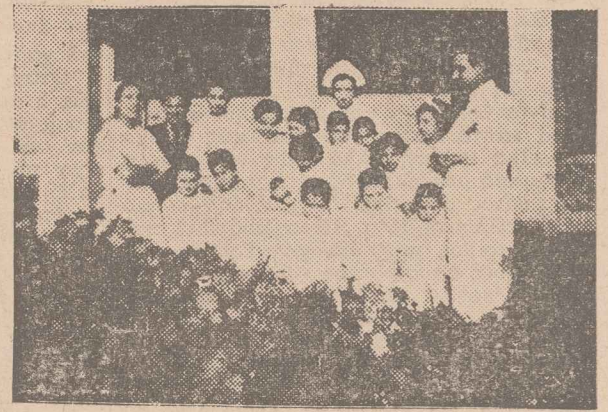
ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΝΑ ΜΙΛΗΣΗ κανένας γιά τό παιδί είναι τό ίδιο σάν να μιλήσει γιά την γυναίκα. Άπό πλάσματα τόσο συγκροτημένα στή ζωή ! Τό παιδί δημιουργεί την χαρά ή την δυστυχία της μητέρας και ή μητέρα δημιουργεί την ευτυχία ή την δυστυχία τού παιδιού. Μόνο πού τό τε- λευταίο έχει τό δικαίωμα να ζητήσει εύθινας και μάλιστα βαρείες από την μητέρα, τόν πα- τέρα, την κοινωνία όλόκληρη, όταν σποστο κοινοί από την κακή ζωή και την άσούστεια

—Ξέρετε, κ. διευθυντά, από πού ξεκινούν αυτές οι μητέρες με τό άρρωστα παιδιά τους πού σ' έρχονται έδώ ;
—Ένοια σας ξέρω, γιατί πολύ συχνά τούς πληρώνουμε τά ναύλα της έπιστροφής...

—Ξέρω και γώ. Έγώ συναντώ πολλές φορές γυναίκες με ένα μικρό στην άγκαλιά, στίς πιο άπίθανες άποστάσεις της Άθήνας, να μού ζητούν τά ναύλα να φτάσουν ως έδώ. Όταν έχετε τουλάχιστον θέσι κρατάτε κάθε παιδάκι πού σας έρχεται ;

—Μάλιστα. Κάθε παιδί άρρω- στο, άδιάρκο πούς τό στέλνει και πώς έρχεται, θα μεί έδώ με την σειρά του. Άν μπορεί ο συ- νόδος του πληρώνει 10—15 δραχ- μές την ήμέρα, αν δέν μπορεί μέ- νει έντελως δωρεάν. Κάθε παιδί θα νοσηλεύη με τόν ίδιο τρόπο, είτε πληρώσει, είτε όχι. Τό 1936 νοσηλεύσαμε 1870 παιδιά. Τά 1.400 έντελως δωρεάν χωρίς να πληρώσουν ούτε μία δραχμή. Θα θέλωμε τό νοσοκομείο αυτό να τό αίσθανθώ ο κόσμος γιά δικό του και να καταργηθώ έδώ με έμψι- στόντην.

Άρρωστα παιδικά στον κήπο.

Άδελφές με άρρωστα παιδικά στη θερμαντήρα του Νοσοκομείου.

μεταφέρεται σποτικό ως τό «Νοσοκομείο τών άπόρων παιδών» στό τέμα των Άμπελοκή- πων.

Κανένα σύμπτωμα πού θλιβερό από την σε- ρωμένη γυναίκα, την γεμάτη μητρικό πόνο, και τό φτωχό παιδικό σώμα τό κατάλοιπο πού σκόνει στην άγκαλιά της !

Συλλογίζομαι, καθώς παρακολουθώ την εξέ- ται αυτών τών παιδιών, στό θέμα τού ήρω- τισμού τού νοσοκομείου, την θλιβερή τύχη των μικρών αυτών πού δέν έπρεπε γιά να ροδο- κωνάνα να παίξουν μέσα σε άνθρωπίνους κή- πους.

Φτωχά παιδικά κομμάτια στεγνωμένα από κάθε έκμάδα ζωής. Κι' αντίκρυ μία μητέρα πού δέν έξερει να πη στόν γιατρό τίποτα γιά τό παι- δί της, ούτε τά συμπτώματα της άρρώστιας του.

—Πόσα παιδικά σας έρχονται έδώ γιά έ- ξετάσεις; ρωτώ τόν γιατρό.

—Έξήντα έως έβδομήντα παιδιά καθημε- ρινώς.

—Και πόσα κρατάτε στό νοσοκομείο ;

—Άπό δσα έχουν άνάγκη, δσα μπορούσε, γιατί δυστυχώς οι δυνάμεις είναι περιορι- σμένες.

—Είναι πολλά τά βαρέα άρρωστα, πού σας έρχονται ;

—Δυστυχώς, ναι. Γιατί οί μητέρες μας τά φέρνουν στό τέλος όταν έχουν πιά άπελπιστεί από κάθε πρόγνωση γιατρού.

Βγαίνοντας από τό εξωτερικό λατρείο ηγαί- α.

άνγκες τών άρρωστων παιδιών πού σας πα- ρουσιάζονται ;

—Τό όλνότερο 500 και σε όλες τίς ειδικό- τητες. Μας λείπει χειρουργικό, νευρολογικό, ορθοπαιδικό, φνιοθεραπευτικό, οφθαλμολογι- κό, οτορινολογικό, άκτινολογικό τμήμα. Έ- χουμε μόνο παθολογικό και τό τμήμα τών λοι- μωδών νόσων πού σας είπα. Κι' όμως διαθέ- τουμε μία έκταση περιπατημένη 35 στρεμμά- των. Με μία καλή έννοια της κοινωνίας θα μπορούσαμε να έχουμε τό καλύτερο Παι-ό

—Πόσο δύσκολο θάνα να νοσηλεύη κανέ- νας άρρωστο παιδί ;

—Δύσκολο και πολύ λεπτό, μού λέει ή προ- σμένη πού τμήματος, μία νέα κοπέλλα πού έχει σποινάσει στην Άμερική, ειδικώς γιά την περιποίηση βαρεών. Η Άδελφή πρέπει με

—Δυστυχώς, μού λέγει ο κ. διευθυντής, δέν τό μαθαίνουν και έκείνες πού μπορούν. Κάθε γυναίκα δέν έπρεπε να παίρνει μία σειρά μα- θήματα γι' αυτό. Πόσες γυναίκες από αυτές πού δέν έβλεπον τί να κάνουν την ζωή τους, δέν θα μπορούσαν να μας βοηθούσαν έδώ έδε- λωνικά, στην νοσηλεία και στην άνακούφιση τών φτωχών παιδιών ; Ποιό καλό γι' αυτές τίς ίδιες γιά τά δικά τους τά παιδιά και γιά τά έένα.

—Ισως έδώ στην Έλλάδα να θεωρούσε ά- κόμα κ. διευθυντά, πολλά πράγματα ζωντά ως περιτή πολιτεία.

—Πολυτέλεια ! ή ζωή και ή όγνεία του πα- τριού ; Τότε σας πορεκάλο πού είναι τό ά- παράτητο.

—Πού είναι ; σας ρωτώ και έγω.

ΑΙΜ. Π.

ΕΜΠΡΙΜΕ ΜΕΤΑΦΡΑ
ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΦΟΙ ΓΙΑΝΝΑ Α.Ε.
ΕΡΜΟΥ 49

TO ΡΑΔΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ
ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ
RADIO-HORMONES DE BEAUTE
CRÈME RADIO-ACTIVE.
Προνομίους. Τό βαρύ πυροβο-
λικό στη μάχη κατά τού γήρατος.
Νέον προϊόν της Académie de Beauté
Mme KETTY. Άποτέλεσμα πάντα νεία. Ζητήστε
μας βιβλιογραφία δωρεάν. Άθήνα. Έρμω 35
Τηλεφωνόν 22-088

ΣΥΝΑΡΜΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

909

Ο ΚΥΡΙΟΣ Ρόζεν ο δικηγόρος, μās είπε πώς μπόρεσε να πάρη τρεις χιλιάδες δολάρια, δηλαδή δεν θα μέναρε για μένα παρά μόλις δυο χιλιάδες. Πήρα ακόμη ένα γραμμάτιο από τον κύριο Λαντνέρ που μου έγραφε να πω να τον βρω. Όταν πήγα μόνον ανέκοψα ότι ο Όικος δα μου έδινε διακόσια πενήντα δολάρια και με ρώτησε τι σκόπευα να τα κάνω. Του είπα πως ακόμα δεν είχα σκεφθώ αλλά ίσως να έπαιρνα ένα μικρό μαγαλάκι όπως η μητέρα. 'Αλλά εκείνος μου είπε: 'Όχι, έχω έχω μια πολύ καλλίτερη ιδέα. Τώρα, μου είπε, που ο ηλεκτρικός σιδηρόδρομος έφθασε έως το Μπρόνξ το οικοπέδο θα ανέβαιναν άσφαλτος και γι' αυτό έπρεπε να αγοράσω ένα σπίτι. 'Έτσι θα είχα τολμάχιστον μια στέγη, το δα οικοπέδο θα άξιζε σ' έδεκα χρόνια πολύ περισσότερα λεφτά. 'Υποέθετα μόνον εγώ να κάνω. 'Α, όχι μεγάλα πράγματα, του απάντησα, ξέρω λίγο να ράβω και να κρατώ το σπιτικό μου. 'Ω, ραίε, έχεις ότι χρειάζεται, είπε εκείνος, θα πάρης δουλειά στο σπίτι και θα κάνης και το νοικοκυριό σου συγχρόνως. Όταν τα είπα στην μητέρα μου, μου είπε πως θα έπρεπε να τρελλάνομαι για να πάω να ζήσω εκεί κάτω στην έρημια κι ύστερα, λέει, εκείνος ο ύποπτος σιδηρόδρομος δεν μπορεί παρά να είναι γεμάτος άρρωστους θαλασπύρες. 'Ωστόσο την Κυριακή πήγα με τον κύριο Λαντνέρ και αισθανόμουν μία τόση απογοήτευση γιατί πράγματι ήταν τόσο έρημα, τόσο άγρια, αλλά πάλι λογικότητα και βρήκα πως όλα αυτά τα έρημα οικοπέδα θα ήταν ελεύθερα για τα παιδιά και θα έπαιζαν. Γυρίσαμε παντού και τέλος ο κύριος Λαντνέρ πήρε την απόφαση να πάρουμε ένα σπίτι στην λεωφόρο Πίντνιαν που είχε λίγα σπίτια τριγύρω κι' εκεί κάτω απέναντι είχε ένα σχολείο και θα ήταν τόσο καλά για τα παιδιά.

Το σπίτι ήταν κοντά σ'ε μερικά άλλα σπίτια, πολύ κοντά τ'ό ένα στο άλλο, άλλα βαμμένα μαρν και άλλα πράσινα. Το σπίτι είχε και λίγο κήπο με μία μικρή σκαλίτσα. Στο πρώτο πάτωμα είχε δύο δωμάτια και ένα μπάνιο, μία κουζίνα και από πάνω μία αυλή. Δεν ήταν πολύ μεγάλη όλα αυτά, αλλά μόνο με την ίδια πως μπορούσα να καλλιεργήσω λουλούδια και λαχανικά, μ' έπιασε μία ελαφινή χαρά. 'Από πάνω υπήρχε ένα άλλο πάτωμα με τρία δωμάτια, μία κουζίνα κι' ένα άλλο μπάνιο. 'Ο κύριος Λαντνέρ μου εξήγησε ότι μπορού να νοικιάσω το διαμέρισμα αυτό είκοσι δύο δολάρια τον μήνα κι' έτσι θα ξεπληρώνα την υποθήκη που θα έβαζα και τους τόκους. 'Επάνω-επάνω είχε μία σοφίτα και σκεφθήκα πως θα ήταν τόσο καλή για τα παιδιά.

Τότε ο κύριος Λαντνέρ μου είπε πως έπρεπε να εργασθώ αμέσως και συγχρόνως να βάλω και μία πινακίδα πως ανοικτείται το διαμέρισμα. Μου είπε ακόμα πως θα μου δίνε δουλειά από το κατάστημα, αλλά δυστυχώς θα πληρωνόμουν πολύ άσχημα. 'Υστερα το πήγαν' έλα με τον σιδηρόδρομο θα μούβρω τις ελπίες τις οικονομίας μου. Του είπα πως έπρεπε στην ιδέα πως όλες αυτές οι κυρίες θα μόν' έμπιστευόταν τα όπλα τους ύφασμα, ενώ εγώ μπορούσα να τα χαλάσω. Τότε μου είπε πως πρέπει να ειδικευθώ στην άπρικη και στα παιδικά φουστανάκια.

'Επειτα με τα μούτρα στις προετοιμασίες. 'Ο Ντάννυ ήθελε σάνι και καλά να ανεβή επάνω στο κάρο με τα έπιπλα και τόσο με στενοχώρησε που τον άφησα. Τά άλλα όμως παιδιά ήρθαν μαζί μου και

ΕΚΑΝΑΝ ΤΕΙΟΤΑΙ ΧΑΡΑ

'Ιδως ήταν φθάσαμε στο Μπρόνξ τα παιδιά έκαναν σαν τρελά, έτρεχαν απ' έδω, απ' εκεί, κυλιόντανε

στο χορτάρι, κόβανε μαργαρίτες. 'Όταν μπήκαμε στο σπίτι σκεφτόμουν πως ήταν αλήθεια υπέροχο να έχω κανείς ένα μπάνιο και κεντρική θέρμανση. Και ήταν λείε δικό μου αυτό το σπίτι και δεν είχα τόν, φράγκ που θα το άφανε τόσο να ζή έδω, να καλλιεργή τον κήπο, να βάλω έταξερτίσες παντού και να τακτοποιήσι τα πράγματα των παιδιών. Σκεφθήτε πως όλα αυτά τα είχα γιατί εκείνος πέθανε, γιατί εκείνος μάς άφησε χρόνια... Σαν μαχαίρι με τρύπησε η σκέψη αυτή. 'Αχ, πόνον έχασα έτσι μέσα από τα χέρια μου τον Φράνκ!

'Αρχισα να τακτοποιώ τα έπιπλα που ήταν όλα κατεστραμένα. 'Εβαλα ένα κρεβάτι επάνω, πάλιαν για μένα σ'τι σαλόνι και τη Μπέττυ και τη Τζέννυ τις έβαλα στο μεγάλο κρεβάτι, αγόρασα και δυο στήνα κρεββατάκια για το Ντάννυ και το 'Αρτυ.

Μία και θ' γινόντουνα ρε φίτρα έπρεπε να έχω και μία μηχανή γι' αυτό το μιλώσμε με τον κύριο Λαντνέρ και μου έστειλε μία με δόσεις και με έκπνοα. 'Αμέσως έβαλα απ' έξω ένοικιαστήριο και την επομένη ήρθε μία γύρη με το γέρο της και νοίκιασαν το διαμέρισμα. Δεν τους πείραζαν, λέει, τα παιδιά, έφτανε να έχω κεντρική θέρμανση. Πράγματι, ήμουν τυχερή με τους ένοικιαστές μου, ήταν άνθρωποι καθώς πρέπει και πληρώναν τακτικά.

Στο σχολείο ο Ντάννυ πήγε στην δεύτερη Β' και ο 'Αρτυ στην δεύτερη Α', γιατί ο ένας καθυστερούσε και ο άλλος πρώτευε. Πήγα στο κατάστημα του Λαντνέρ και μούδωσε δώδεκα «κάς κορσέ» και έξη παιδικά φουστανάκια και μου είπε πως έπρεπε να του τα φέρω την Παρασκευή. 'Εφερα το πελώριο πακέτο στο σπίτι και σ' όλο το δρόμο είναι να κουβαλώ και το «καδί. 'Όταν έφθασα οι άλλοι είχαν γυρίσει από το σχολείο. Κάθισα και τους έβαλα να αψή κι' αμέσως στράφηκα στη δουλειά. Στην αρχή η τυρανία μου ήταν μεγάλη, αλλάς. Κι' έπρεπε να σηκώθω και να έτοιμάσω πάλι το βραδυνό φαγητό, να πλύνω τα πιάτα. 'Εκανα γρήγορα όσο μπορούσα για να βγάλω δουλειά όσο κρατούσε το

Ήταν έρημιά, αλλά η εξοχική ζωή θα έκανε καλό στα παιδιά.

ΤΗΣ ΕΛΛΕΝ ΓΚΡΕΪ-ΣΚΑΡΛΑΤ.Α

φως της ημέρας. Δεν είχα συνηθίσει να ράβω τόσες ώρες και η μέση μου είχε πιασθή έλκεϊνιά.

Την επομένη η ζωή έρχισε πάλι στόν μουρμούρισε, ότι ένας άνθρωπος τα πήρε, τα καουτσούκ, αλλά σκέφθηκα πως λείε κουταμάρες. 'Όταν βγήκα από το δωμάτιο άκουσα τον Ντάννυ και τον 'Αρτυ να μιλώνουν και ο 'Αρτυ του έλεγε να τα πη κι' εκείνος τον άπειλούσε πως αν τον μάλωχε και πη τίποτα θα έχη να εξηγηθί μαζί του.

Τους ρώτησα τί είχαν που φιλονεικούσαν έτσι και ο Ντάννυ είπε πως δεν συνέβαινε τίποτα, μά κάτι λέγατε, ωστόσο, σάς άκουσα. Να, μαμά, είπε η Τζέννυ, λέγαμε για τον άνθρωπο που πήρε τα λάστιχα. Ποιός άνθρωπος, ρώτησα την Τζέννυ κι' εκείνη μου διπε: Νά εκείνος που κάβεται πλάι στο σχολείο και δίνει πράγματα όταν του δώσουν λάστιχα. Τι δίνει, ρώτησα, κι' ο Ντάννυ τότε σαν τρελλός μου είπε πως τοδύσσε ένα μαχαίρι, ένα ρολόι και δέκα σέντς.

«Ω, Ντάννυ, του είπα, πούλησες τα λάστιχα, παιδί μου; Και ο Ντάννυ μου είπε ότι ο γ.ρος ήρθε και του τα ζήτησε και κρατούσε ένα καλάθι γεμάτο άρακα πράματα και μάς είπε όποιος μόν δώσει τα παλιά του λάστιχα θα του δώσω τα πιο άρακα πράματα.

Το μαχαίρι δεν άξιζε ούτε δέκα σέντς και το ρολόι ήταν ψεύτικο. Τα δέκα σέντς, είπε ο Ντάννυ, τα έδωσα σ'ε καραμέλλες.

'Ακουσε με, του είπα, θα πάρω το μαχαίρι και το ρολόι και θα κυττάξω να πάρω πίσω τα λάστιχα, μά ξέρεις πως αυτό είναι κλεψιά, κλεψιά! Τι να σου κάνω άφου δεν μόν δίνεις λεφτά;

Μόλις πήρα το ρολόι και το μαχαίρι ο Ντάννυ άρχισε να ουρλιάζει και να χτυπά τα πόδια του. Παιδί μου, του είπα, γιατί με τυρανιάς, δεν έχω άλλα χρήματα για να σάς αγοράσω λάστιχα και μέσα στο χόλι πώς να βρέχονται τα ποδαρικά σας. Τώρα πρέπει να μένετε στο σπίτι γιατί είναι αδύνατο να βγίτε μόνο με τα παπούτσια.

'Ετρεξα στη γωνιά του σχολείου όπου σόχναζε ο άνθρωπάκος αυτός, αλλά δεν ήταν πιά εκεί. Τότε πήγα στο σχολείο και ρώτησα τον διευθυντή τι έπρεπε να κάνω. Καλή μου κυρία, μου είπε, είναι ήδη δώδεκα μητρες που ήρθαν και μόν παραπενθήκα.

Θα ήθελα να κλάμω γυρίζοντας στο σπίτι. Νά αγοράσω πάλι τρία ζεύγη λάστιχα, πως θα τα κατάφερα;

Είχα βάλει στην άκρη λίγα λεπτά για ν' αγοράσω μία μάλινη ζακέτα που κρώνα το πρωί, τώρα όμως έπρεπε ν' αγοράσω λάστιχα και πόσα άλλα δεν έπρεπε να στεροφθώ!

Όταν γύρισα και είπα στον Ντάννυ πως πιά ο γέρος δεν ήταν εκεί, μου είπε: Δώσε μου τότε το ρολόι και το μαχαίρι.

Τότε ξαφνικά σκέφθηκα: Δεν έχουν τα παιδιά παιχνίδια, δεν έχουν και ίσως να φταίω εγώ...

Κι' είπα στον Ντάννυ: Πάρε πίσω το ρολόι και το μαχαίρι, αλλά δώσε μου το λόγο σου πως δεν θα ξαναρχίσω.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. 'Η συνέχεια.

μοιρούρισε, ότι ένας άνθρωπος τα πήρε, τα καουτσούκ, αλλά σκέφθηκα πως λείε κουταμάρες. 'Όταν βγήκα από το δωμάτιο άκουσα τον Ντάννυ και τον 'Αρτυ να μιλώνουν και ο 'Αρτυ του έλεγε να τα πη κι' εκείνος τον άπειλούσε πως αν τον μάλωχε και πη τίποτα θα έχη να εξηγηθί μαζί του.

Τους ρώτησα τί είχαν που φιλονεικούσαν έτσι και ο Ντάννυ είπε πως δεν συνέβαινε τίποτα, μά κάτι λέγατε, ωστόσο, σάς άκουσα. Να, μαμά, είπε η Τζέννυ, λέγαμε για τον άνθρωπο που πήρε τα λάστιχα. Ποιός άνθρωπος, ρώτησα την Τζέννυ κι' εκείνη μου διπε: Νά εκείνος που κάβεται πλάι στο σχολείο και δίνει πράγματα όταν του δώσουν λάστιχα. Τι δίνει, ρώτησα, κι' ο Ντάννυ τότε σαν τρελλός μου είπε πως τοδύσσε ένα μαχαίρι, ένα ρολόι και δέκα σέντς.

«Ω, Ντάννυ, του είπα, πούλησες τα λάστιχα, παιδί μου; Και ο Ντάννυ μου είπε ότι ο γ.ρος ήρθε και του τα ζήτησε και κρατούσε ένα καλάθι γεμάτο άρακα πράματα και μάς είπε όποιος μόν δώσει τα παλιά του λάστιχα θα του δώσω τα πιο άρακα πράματα.

Το μαχαίρι δεν άξιζε ούτε δέκα σέντς και το ρολόι ήταν ψεύτικο. Τα δέκα σέντς, είπε ο Ντάννυ, τα έδωσα σ'ε καραμέλλες. 'Ακουσε με, του είπα, θα πάρω το μαχαίρι και το ρολόι και θα κυττάξω να πάρω πίσω τα λάστιχα, μά ξέρεις πως αυτό είναι κλεψιά, κλεψιά! Τι να σου κάνω άφου δεν μόν δίνεις λεφτά;

Μόλις πήρα το ρολόι και το μαχαίρι ο Ντάννυ άρχισε να ουρλιάζει και να χτυπά τα πόδια του. Παιδί μου, του είπα, γιατί με τυρανιάς, δεν έχω άλλα χρήματα για να σάς αγοράσω λάστιχα και μέσα στο χόλι πώς να βρέχονται τα ποδαρικά σας. Τώρα πρέπει να μένετε στο σπίτι γιατί είναι αδύνατο να βγίτε μόνο με τα παπούτσια.

'Ετρεξα στη γωνιά του σχολείου όπου σόχναζε ο άνθρωπάκος αυτός, αλλά δεν ήταν πιά εκεί. Τότε πήγα στο σχολείο και ρώτησα τον διευθυντή τι έπρεπε να κάνω. Καλή μου κυρία, μου είπε, είναι ήδη δώδεκα μητρες που ήρθαν και μόν παραπενθήκα.

Θα ήθελα να κλάμω γυρίζοντας στο σπίτι. Νά αγοράσω πάλι τρία ζεύγη λάστιχα, πως θα τα κατάφερα;

Είχα βάλει στην άκρη λίγα λεπτά για ν' αγοράσω μία μάλινη ζακέτα που κρώνα το πρωί, τώρα όμως έπρεπε ν' αγοράσω λάστιχα και πόσα άλλα δεν έπρεπε να στεροφθώ!

Όταν γύρισα και είπα στον Ντάννυ πως πιά ο γέρος δεν ήταν εκεί, μου είπε: Δώσε μου τότε το ρολόι και το μαχαίρι.

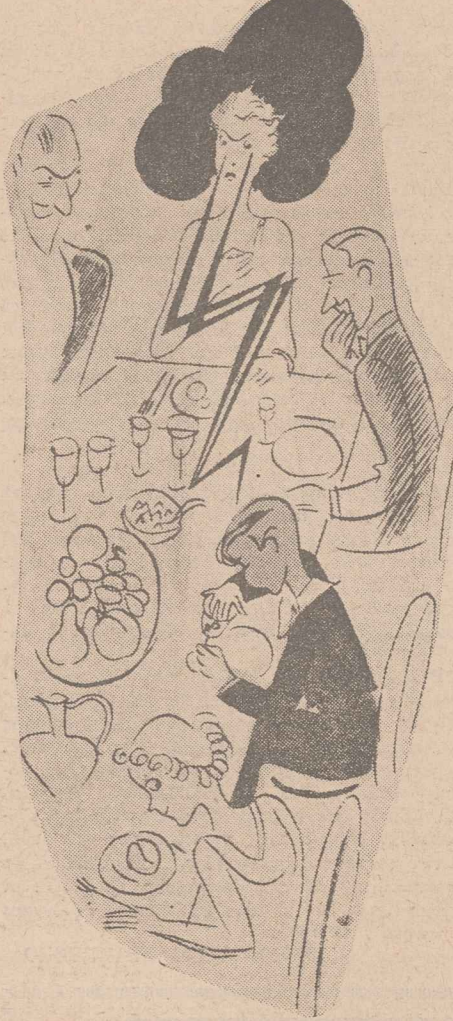
Τότε ξαφνικά σκέφθηκα: Δεν έχουν τα παιδιά παιχνίδια, δεν έχουν και ίσως να φταίω εγώ...

Κι' είπα στον Ντάννυ: Πάρε πίσω το ρολόι και το μαχαίρι, αλλά δώσε μου το λόγο σου πως δεν θα ξαναρχίσω.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. 'Η συνέχεια.

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ

Οι καλοί τρόποι: Μερικές ανάγκαϊες γνώσεις

Μη ρίχνετε κεχνουεόλες μαριές στα παιδιά σας αν κάνουν κάτι τ'ό άπρεπο.

ΤΟ ΝΑ ΜΠΟΡΗ κανείς να είναι ευχάριτος με τους ξένους που προσκαλεί στο σπίτι του ή που συναντά σ'ε άλλα σπίτια δεν είναι μικρό πράγμα. Μόλις προτιγονορίσσε έναν άνθρωπο δεν ξέρεις ποτέ τι είναι στο βάθος, αλλά οι τρόποι του σ'ε κατακτούν ή σ'ε αποθύν. Δεν αποκλείεται να είνε κανείς άφρονος στους τρόπους και κατά βάθος να μην έχη καλό χαρακτήρα, όπως δεν αποκλείουν οι καλοί τρόποι την συνήθεια ενός καλού χαρακτήρος.

Ο χαρακτήρας είναι άλλο ζήτημα κεραλαϊδίες και για την απόκτησή του το περιοδικό μας σάς έδωσε τις περιφημες σελίδες του δόκτορος Πισσέ.

Οι καλοί τρόποι είναι κάτι που αποκτάται εύκολα, φτάνει να ξέρη κανείς τα πράγματα πως έχουν και να μην υποτιμή την αξία τους. 'Εδώ θα σάς δώσουμε μερικές γενικές συμβουλές, που είναι απαραίτητες να τις ξέρη κάθε γυναίκα και κάθε άνδρας.

Όταν έχετε ξένους σπίτι σας, το πρώτο σας καθήκον είναι να τους γνωρίσετε μεταξύ των. Πήτε δυο λόγια για την διαίτα τους. Μά έτσι

Μην προσκαλίτε ποτέ 13 άτο τραπέζι σας. Μπορεί να υπάρχουν και περιπτώσεις να μην μπορείς να φέρεις περισσότερους.

Την ώρα που όλοι μιλούν εύθρα, μη διακόψετε ποτέ για να λανσάρετε το ταλέντο της δεσποινίδος Σ' στο τραπέζι, στο πιάτο ή στην απαγγελία είνε άπρεπο. 'Αρρώστε αυτή την στιγμή με μία στιγμή που η συζήτηση περνάει.

Εάν παίξετε μουσική και οι καλεσμένοι σας σάς θαυμάζουν, μη διακόψετε. Κυρίως μη δίνετε πριν πολλές επεξηγήσεις. Είναι σάν να έπαιζε να τους κάνετε διαλέξει.

Μην προσβάλλετε αυτούς που καπνίζουν άναυδημένη να πάρει και κάνουντας παρατηρήσεις επί του καπνού.

Εάν κανείς προσκεκλημένος σ'απόση κανεί να ποίη, μην τον άφάστε να καταλάβει ότι σάς άφάστετε το σερβίς σας ή σ'ε σ'ε

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

και να πλένετε τα έγκυμιά σας ή να κάνετε την κριτική σας. 'Εσείς πρέπει να μένετε πάντα έξω από το παιχνίδι.

Μην κάνετε ποτέ έμπροσς στους ξένους παρατηρήσεις στους ύπηρέτες σας ή στα παιδιά σας. 'Εάν α παιδί σας κάνει μιά άταξία μην τ'ό άγριονταξίστε και μην τους κεχνουεόλες σ'απεί προκαλεί ψυχρότητα.

Μην άρχίζετε άτελείωτα «συγγνώμη», εάν σάς συμβή καμιά άναποδιά: καή ή άσφάλεια, δεν πετυχή το φαγητό, άγρήση ο ζαχαρολάττης.

Καλλίτερα να λυπώσθε για άτυχήματα ή άναποδιές που συνέβησαν στους έπισκεπτάς σας.

Γιά τα δικιά σας άτυχήματα κάνετε μιά μικρή νύξη και άμέσως γυρίστε άλλοι την συζήτηση.

Μην κάνετε την παρατήρηση ότι είσθε διακατέριε στο τραπέζι ή ότι άναφαν τρεις με το ίδιο σπώτο ή ότι χύθηκε το άλάτι. Μπορεί να υπάρχουν πολλοί καλοί άνθρωποι με καλούς τρόπους είναι, ότι ο μέν πρώτος είνε την ώρα που έτρωγε την σούπα ότι έπρεπε να πη την ώρα του φρούτου. 'Αλλως τε μετά από ένα καλό γεύμα είναι κανείς να έπεισε και πιά σ'έναν καλόν και κρείνι άλλους κάτι που μπορούσε και να τον σόαζε στην άαρη.

Όστόσο, δίνετε πάντοτε έσείς τον τόνο στην κουβέντα. Νά είναι ζωντή, ποτέ όμως και θορυβώδης. Στόν προσκεκλημένο που μιλά δυνατά προσφέρετε κάτι, λέγοντας με φωνή σιγανή και ήμενη: Παύστε! 'Εσείς τ'ό προσκεκλημιά σας τον κάνη να κατέσση τον τόνο.

Μη διακόψετε όμως ποτέ μιά συζήτηση ζωντανή. Κάτι παρόμοιο θα της έκοβε όλο το ένδιαφέρον.

Όταν η συζήτηση είνε ένδιαφέροντα, μπορείτε να προσφέρετε και τον καφέ και τ'ό άλλο στο τραπέζι. Μη διακόψετε για να πείτε: Περνάτε στο σαλόνι.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

Μην άφινετε όμως πολλή ώρα τους καλεσμένους σας έμπροσς'ε ένα τραπέζι, που μοιάζει με την «ακαδημία της μέγας». 'Όταν στους ξένους σας κρίση να σέκονται ορθοί, μην έαμένετε σ'έναν καλόν να καθήσουν.

κας ή θρησκευτικές συζητήσεις. 'Ενα παράδειγμα: Μιά Κυρία λέγει στον πλάιό της: 'Εδν ζώς που δεν είχαμε ύπουργό τον κύριο Χ...».

— Γιά τον πατέρα μου μιλάτε κυρία μου; Κι' αυτή γυρεύοντας να δικαιολογήθ: «Πάντως, είναι αλήθεια πως άξιζε χιλιάδες φορές περισσότερο από κείνο τ'ό... αίσχος τον Ζ...».

Είναι γαμπρός μου, κυρία μου. Μιλάτε λοιπόν καλλίτερα για ταξείδια. Που θα πάτε το καλοκαίρι. Που πήγατε πέρυσι. 'Εχετε πάντοτε θέματα που δεν προκαλούν πάθη μέσα στην τάξη σας. Μιλήστε για τις έρευνήσεις, για τα φίλη, για θέατρο, για βιβλία κ.τ.λ.

Κίνεστε να σ'απόση κάποιος ο φλύαρος της παρέας όταν άρχισή δεν θα τελειώση ποτέ και δεν θ' άφήση άλλον άνθρωπο να πη λέει.

Οι ιστορίες είναι καλόν να λέγονται στο τέλος της θραυδας. 'Ο Τριστάν Μπεργάν έχει πη πως η διαφορά ανάσετε το κέφι. Μπορεί να γελάσουν την ώρα που τους το λέτε και όμως κατά βάθος να μελετοχολήσουν πολύ.

Πρέπει να έχετε φροντίσει εκ των προτέρων να μην υπάχουν δεκατέριε στο τραπέζι και όχι να τους μετατρέψτε την τελευταία στιγμή. Είναι σπάνιο να παρουσιασθή μοναξίσιος την τελευταία στιγμή.

Κάνετε, δι'όλην για να μην στενοχωρήσετε τους προσκεκλημένους σας εάν κάνουν λάθος στην χρήση των κουταλιών, των πιρουνών κ.τ.λ. (αυτά συμβαίνει συχνά) μην ξαναγίτε πως και ο βοσκός: 'Εδουάδρος ο τος ήπτε μία μέρα νερό μέσα από την μπόλα των φρούτων. για να μην προσβάλλη κάποιον συνδιατημένο του, ο οποίος είχε πη από μπόλα.

Μην έμμένετε ποτέ να πω πάλι, όταν οι ξένους σας δεν θέλουν να τους ξανασερίσετε. Δεν σ'αμνείν η άνοιξη τους κριτική της κουζίνας σας, άλλως είναι ζήτημα στομάχου.

Από το τραπέζι σας δεν πρέπει ποτέ να λείπουν τα μικρά πουτάνα των λουλουδιών. Στοιλίσουν όχι μονάχα το τραπέζι σας, αλλά και το άπαρεμάς σας.

Μετά το γεύμα μπορείτε να προσφέρετε από ένα λουλούδι στους καλεσμένους. Μία τέτοια χειρονομία δεν μπορεί παρά να άρεση.

Μην κάνετε μεγάλα κομπλιμέντα για τ'ό που-τις δεσποινίδος Σ' στο τραπέζι, στο πιάτο ή στην απαγγελία είνε άπρεπο. 'Αρρώστε αυτή την στιγμή με μία στιγμή που η συζήτηση περνάει.

Εάν παίξετε μουσική και οι καλεσμένοι σας σάς θαυμάζουν, μη διακόψετε. Κυρίως μη δίνετε πριν πολλές επεξηγήσεις. Είναι σάν να έπαιζε να τους κάνετε διαλέξει.

Μην προσβάλλετε αυτούς που καπνίζουν άναυδημένη να πάρει και κάνουντας παρατηρήσεις επί του καπνού.

Εάν κανείς προσκεκλημένος σ'απόση κανεί να ποίη, μην τον άφάστε να καταλάβει ότι σάς άφάστετε το σερβίς σας ή σ'ε σ'ε

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Όταν ένας προσκεκλημένος σας φωνάζει υπερβολικά μιλώντας, προσφρετέ του κάτι με εσο τ'ό δυνατόν σ'ε γαλάντερη φωνή.

Μην άνοιγετε πολιτικά

Μη συζητήτε ποτέ για πολιτική.

κατέστρεψε ένα ένθμιο. Μην υπεβλήμειτε ποτέ στους ξένους σας πως είναι άρα και πως αψήω έχετε εργασία.

הַגּוֹמָלִיקָה

לְעַם הַמְּוֻזְלָנוּ

A stylized illustration of a person with dark hair, wearing a striped shirt, standing and writing on a globe. The globe is positioned on a small stand. The background is a textured, stippled grey.

DIANA

Υ. Γ. Οί άπαντήσεις μου στους άναγνώστες μου κατά σειράν στο έπόμενο φύλλο τής «Γυναικάς».

ποσὶν τοὺς πόδες τοὺς καὶ καλλῶν τὸν γά-
 λλον πού θά ἐτοιμασθῶν. Γι' αὐτὸ θύαν στραγγι-
 ζοῦν τὰ κεράσια τὰ παπαλάκια μὲ μιὰ χούφτα
 γάλακτι καὶ νὰ φωνηθῶν: ἀνὰ ἀλευρομένονα. Πι-
 νῶμεν τότε κἀθε κεράσι ἀπὸ τὸ τοματὶ του, τὸ
 βουτάτε στὸ γάλλο, τὸ ἀκουμπάτε πάλι ὅρθι-
 οῦσιν στὸν σπαστοχόρτο μῆχρις διου γλάσαρι-
 σποῦν ὅλα. Ἐάν τυχὼν τὰ τοματὰ ἔχουν ὀ-
 γεῖ, βουτάτε τὸ κεράσι μὲ πηροῦν στὸ γάλλο
 καὶ ἔπειτα κολλάτε στὴ θέσι του καὶ τὸ κο-
 τοῦν.

μασιν κυνήφο, πήγαν στο Χαλκίον
στη τη διαφορά. Κι' ο Χαλκίτης, ά-
προς τόν μακαρίτη, τού είπε:
«Με τού πνεύμα τού νόμου, έχεις
φωνα ήμω με τού γράμμα τού νό-
μου ο χωρίστης! Άρσθ ήλεις και
τό αγιάρι, θά έσθιρής τώρα και τού
τό γάδιαρ του... Αυτό είνε δική!»
Από τήν άναγκάστειν να χάνη ένα

στον Νέο Κόσμο και προκύπτει
ό Βεσπούτσι είχε φθάσει πρώτα
κανική ήπειρο, πρὶν ἀπὸ τὸν Χ

Εως τώρα δὲν εἶχον βρεθῇ πα
αὐθεντικὲς ἐπιστολὲς τοῦ Βεσπο
νόμενες καὶ οἱ τρεῖς σὺν Λαυρ

δικων. Τὸ νεο αὐτὸ ντοκουμέν-
ἀπὸ τὸν μαρκήσιο Ριδάλφι ποῦ
στὴν μελέτη τῶν Φλωρεντινῶν

Ἀθηνᾶ Χ., Πόρτ-Σαϊδ.— Η
πού από τὴν ξενιτειὰ παρακολουθεῖ
τόσο τὴν «Γυναῖκα», δὲν ἔχομε λόγ
χρυσιστήριμα. Νά, δὲν

«Στις άπειρες και στις δειλές
δύναμι, φώς σκορπάς.

Και σαν μητέρα στοργική
τις κόρες σου αγαπάς...

«Γυναίκα» πώς να μη σε δω
πώς να μη σ' αγαπήσω:
και ποιά γυναίκα συναντώ

χωρίς να σε συστήσω;»
Πώς να εκφράσωμε την συγκίνη-
αυθόρμητη αυτή αγάπη σας; Βελτι-
ριοδικοί μας βέβαια. Γι' αυτό αρχί-
παύουμε, νέες εξορμήσεις, νέον πλου-
τοκρατορίες...

Μά ν υ α Π α π α δ η μ η
ραιά.—Ελπίζομε από την στήλη
νά βρήκατε ό τι σας χρειάζεται.
για τά ευγενικά σας λόγια και
σαν φανστική φίλη μου θα διαδο

λεξα.
νακες
προ-
μων,

κατ' ἑξῆς
αὐτοῦ
Μαρίκα Ο.Θ.Ε.Ο. νίκη ν.
νέας ἡθοποιὸς πρέπει ἐκτός ἀπὸ τοῦ
τῆς ὁμορφίας του νὰ εἶνε καὶ βαθεῖα
Ἐσεῖς προσωπικὰ μπορεῖτε νὰ ἰσχυ-
μὴ δραστικὴ σχολὴ τῆς πόλεως
νέας ὁμορφίας τῆς πόλεως

Ελ. Πλεῦρη, Ἐνταῦθα.—Τὸ
σταυρόλεξο μᾶς ἐστάλη ἀπὸ ἀνα-
γὰς δὲν ἔχομεν τίποτα γὰς πλὴρ.
Μ. Σ. Β. Ἐνταῦθα.—Οἱ γὰρ

Μ. Μάρωνθον, Ένταυθα. —
νημα που μάς στείλανε έχει πολλές
δεν του λείπει ούτε η ζωντανία ούτε
στο θέμα. Κυρίως αυτό το τελευταίο

Ιδιαίτερα, γιατί πολλοί νέοι καταπι-
μασθήσουν κακά πράγματα χιλιοσε-
νός και ίπρέπει να εργασθίτε με
Η ΑΡΧΙΣ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΗΛ
ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΥΡΕΣΙΤ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τοὺς
τας ἐκ κήλης, ὅτι ἐφευρ-

κληλεπίδεσμον ὄντως ἀνδρ
ριον, ἐντελῶς νέου τύπου
ὁποῖον ἔλαβον διπλῶμα εἰ
ας. Ὁ κληλεπίδεσμος οὐδ

χῆς τὸν πάσχοντα ἱκανὸς
κοπιωδεστέρας ἐργασίας,
ὁσονδήποτε μεγάλα βάρη
νῆ τὰς πλέον μακρινὰς πα-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ κληρονομικών ασθενειών, κορσέδων και λοιπών

κων ειδων, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ρατζή, Κλεισθένους 11, δπ
μαρχίας.

NO

καὶ, μὴ κάνεις τη χαρὶ νὰ ἴδῃ ἀνίστη
γιατὶ τὴν πόρτα σου γιὰ νὰ ἐξοτάνῃ
μυστοῦνὰ σου, ποὺ τὴν προύνοις
τὸ κρὸ, καὶ νὰ τὴν περάσῃ τὸ αὐτὸν;.....

Ὁ μωλῶνας ληπτήρεκ τὴ γκαμήλα κ',
ἀνοίξε μιά χαραματιά στὴν πόρτα τοῦ
τόσου τοῦ νὰ χορεύουν νὰ περάσουν, μέσα
τὰ ρουθούνα τῆς γκαμήλας. Αὐτὴ, ὅμως, τὸν
παρεκάλεσε νὰ τὴν ἀφήρῃ νὰ περάσῃ ὅλο
τῆς τὸ κεφάλι.... "Ἐπειτα πέρασε καὶ τὸ
μακρὺ λαμό τῆς, ἔπειτα τὸν τῆς ποῦδρι,
ἔπειτα καὶ τὰ δύο.... Τελοστάντων, ἔπειτα
ἀπὸ λίγη ὥρα τὰ κατὰφερα νὰ μὴν ὀλο-
κληρῇ στὸ μύλο.... Τότε ἄρχισε νὰ χορο-
πῶδῃ, νὰ κἀν τοῦμπες, ν' ἀναποδογυρί-
ξῃ ὅ,τι εὑρίσκε μπροστά τῆς, νὰ σπάξῃ ἔ-
πιπλα καὶ νὰ γκρεμίζῃ καὶ τοὺς τοίχους....
«Τὶ ἔπαθες, βρέ γκαμήλα ; τὴ ρωτοῦσε
ὁ φτωχὸς ὁ μωλῶνας. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μοὺ
πληρώνεις τὸ καλὸ ποὺ σοῦκανα, νὰ οὐ
μπάσω μέσα ;.....». «Εἶναι ἀπ' τὴν εὐχάρι-
στην ποὺ βρῆσκούμ' ἐδῶ μέσα ἰα, τοῦ ἀ-
πάντησε ἡ γκαμήλα. Κι ἄρχισε νὰ κλω-
τοῖξῃ δεξιά κ' ἀριστερά σ' ὅλες τῆς με-
ριές.... Κι ἔπειτα διὰ ὁ μωλῶνας τετλημένος
καὶ διακαρτερῶν τὴ γκαμήλα τοῦδουσε, κ' ἔ-
κείνου, μιά κλωτσιά, καὶ τοῦ λέει : «'Αν
δὲν σ' ἄρεσει, πάρε πόδι καὶ τοῦ λόγου
σου...».

— Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τῆς κακὲς συ-
μβεῖεις ! εἶπε συμπεριανόντας ὁ γέρος ἱ-
εραῖος. «Ἀμα μιά ἀπ' αὐτὲς μὴν μέσα στὸν
ἄνθρωπο, διώχνει ὅλες τῆς καλές.

Μ. Μάρκων θ'ον, Ἐνταυθα, ἡ
νυμνὸν πρὸς στυλαὶς ἔξει πολλὰς
ἐν τῷ λητοῖ ὅτε ἡ συνάντησι οὗ
τὸ θ'ον. Κυρίου αὐτοῦ τὰ τελευτὰ
ἰωάννη, γὰρ πολλοὶ οὐκ καταπί
νιστοῦν, καὶ πρὸς τὰς ἐργασί
νους καὶ ἐρεπὶ νὰ ἐργασθῇ τε
ἡ ΑΡΧΙΣ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΗΛΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΥΡΕΣΙΤ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς το
τας ἐκ κήλης, ὅτι ἐφεβ
κηλεπιδεσμον ὄντως ἀνθ
ριον, ἐντελὰς νέου τύπου
ὁποῖον ἐλαφὸν διπλωμα
σε. Ὁ Κηλεπιδεσμος - οὐ
ποῦν τὴν κήλην καὶ καθισ
χῇς τὸν πλάσμοντα βροχ
κοπιωδιστέρας ἐργασίαι,
δυσὸνθῆται μεγάλᾳ βάρη
ν τὰς πλέον μακρυνὰς πε
ρὶς νὰ ἀσθενῇ καμψί
σιν.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ κηλεπιδ
νῶν, κορεθῶν καὶ λοιπῶ
κῶν εἰδῶν, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ρατζί, Κηλεπιδεσμοῦ 11, ὁ
μαρχίας.